

[15th May 1954]

MR. SPEAKER :—" Let the Minister make a statement. We shall then decide whether to have a debate or not."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" The matter is not so simple as that. Let the Hon. Minister give a statement regarding whatever he has to say to the House. Let us have a discussion on it for the whole day. Then only we shall be able to fix up our programme."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Shall I take it that we are going to have a debate on the subject on Tuesday? "

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" It depends upon what the Minister says."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" If the Government have not decided about it, then we shall have a discussion. If they have decided to drop the scheme, let them say so even now. We shall have no debate at all on it."

MR. SPEAKER :—" I have already made it clear that the Minister will make a statement on Tuesday. If the House wants a debate on it, we shall have it on that day."

(Sri S. Ramalingam rose in his seat.)

MR. SPEAKER :—" I shall allow no more discussion on this. We shall have the statement on Tuesday."

IV.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS ELECTRICITY UNDERTAKINGS (ACQUISITION) BILL, 1954.

9-20
a.m.

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Mr. Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Bill ^a, 1954, and move—

' That the Bill be taken into consideration at once.'

The need for this legislation has been briefly explained in the Statement of Objects and Reasons published along with the Bill. The Madras Electricity Supply Undertakings Acquisition Act, 1949, was passed by the Provincial Legislature after mature consideration and was brought into force on 24th January 1950. For the reasons explained in the Statement of Objects and Reasons, the Supreme Court has held that the Act was *ultra vires* of the Provincial Legislature.

" In the Governor's address to the Joint Session of the Legislature in February last and in the Finance Minister's speech introducing the Budget for 1954-55, reference was made to the intention of Government to re-enact suitably the provisions of

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 3rd May 1954.

15th May 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

the impugned Act. The reasons which weighed with the Provincial Legislature for passing the Act in 1949 still hold good. Since the coming into force of the impugned Act, the Government of Madras acquired under the Act a number of local authority and private electrical undertakings of which 20 local authority and three private undertakings are now in the present Madras State. These acquired undertakings have long since been integrated into the concerned power system of the Government Electricity Department and the staff belonging to them have also been merged in suitable service cadres under the departmental set up. Hon. Members would have readily appreciated the difficult legal position in regard to the electrical undertakings so far acquired by Government and I need not dwell at length on that point. To be brief, the position is that the Government are faced with the possibility of suits being instituted against them for liability to pay compensation for acts which may now be deemed to be illegal or wrongful. The payment of compensation by the Government for the consequences arising from such acts may also be enforced through courts of law. The ambit of the expression 'consequences' may give rise to almost insoluble problems. Hon. Members will agree that it might be very embarrassing to leave things as they are and face a crop of litigation and also exorbitant demands in respect of undertakings already taken over and for damages for loss of profits for winding up managing agencies, etc.

"The sections of the impugned Act and the corresponding provisions of the Bill have been printed in parallel columns and circulated to Hon. Members for convenience of reference. The changes made in the Bill as compared to the provisions in the impugned Act have been indicated in italics. The reasons for important changes have also been indicated in a separate column. Except those provisions of the 1949 Act which have been held by the Madras High Court to be invalid, namely, provisions relating to the appointment of accredited representative by the Government and the basis for determination of compensation for local authority undertakings, and a very few other modifications to the Act which have been found essential in the application of the Act and which would be essential for purposes of validation of the proceedings already taken by the Government in respect of undertakings already acquired under that Act, the Bill before the House incorporates precisely the same provisions as in the impugned Act passed by this Legislature after due deliberation. No discriminatory treatment between local authority and private licensees has been made in the Bill in the matter of assessment of compensation, etc. No doubt there is some extra financial commitment to Government on account of the deletion of the discriminatory treatment, but the money goes to local bodies. I may mention in this connection that long before the appeals to the Supreme Court were heard by that Court and the 1949 Act was declared void by it, the Government have decided and the approval of the Legislature had also been obtained, to make an *ex gratia* payment amounting to

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [15th May 1954]

about Rs. 16 lakhs to the local authorities over and above the compensation already paid for or was payable for their undertakings under the provisions of the 1949 Act. And this *ex gratia* payment would have been disbursed already but for certain local authorities having taken up the matter to the High Court. The net extra commitment is expected to be about Rs. 45 lakhs and it will not be difficult to provide this amount as and when necessary. I would request Hon. Members to pass this Bill."

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

SRI N. K. PALANISAMI :—"On a point of order, Sir, இந்த Act 1949-ம் வருஷத்தில் பாஸ் செய்யப்பட்டது. அதாவது பப்ளிஷ் செய்தது 1950-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 24-ம் தேதி. பழைய சட்டப் பிரகாரம் இதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று இப்பொழுது நிர்ணயித்து இருக்கிறது. 1951-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 1-ம் தேதி புதிய சட்டம் என்று சொல்லி இருக்கிறது. இது முன்னுக்கு பின் முரணாக இருக்கிறது. இது செல்லாது என்று குறிப்பிடுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It is not a point of order, Sir."

DEPUTY SPEAKER :—"It is not a point of order. I shall take up the main motion. Motion moved—

'That the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Bill, 1954, be taken into consideration at once.'

"I want to know whether the hon. Member Sri D. K. Raju is moving his amendment for the reference of this Bill to a Select Committee or whether he is moving the amendment for circulating this Bill for eliciting public opinion."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—"சர்க்கார் கட்சித் தலைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறார். எதிர்க் கட்சி தலைவரும் ஒப்புக் கொள்கிறார். D. K. ராஜு அவர்களும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். Circular என்பதை செலக்ட் கமிட்டி என்று நீங்கள் அனுமதி தந்தால் மாற்றிவிடலாம் என்று சொல்லுகிறேன்."

DEPUTY SPEAKER :—"All right. The hon. Member Mr. D. K. Raju may now move his amendment for referring this Bill to a Select Committee. He need not move the second amendment for circulating the Bill to elicit public opinion."

SRI D. K. RAJU :—"In view of the legal implications involved in this piece of legislation, I move—

'That the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'"

The amendment was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—"Motion moved—

'That the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.'

15th May 1954]

[Deputy Speaker]

“ The main motion as well as the amendment are before the House for discussion. The hon. Member Sri D. K. Raju may now speak.”

* SRI D. K. RAJU :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, as I have already said inasmuch as the present Bill contains many legal complications I think we would be doing the right thing if we refer the same to a Select Committee. The Statement of Objects and Reasons states that the same Bill was enacted in 1949. Because the Courts have declared the previous Act null and void, this Bill has now been brought forth. They have given the Bill in a convenient form by opening three columns. The first column contains the clauses of the previous Bill, the second column contains the changes in those clauses of the previous Bill which are now incorporated in this Bill, and the third column contains the reasons for such changes. Because the original Bill was defective, the Courts have declared the previous enactment null and void. Two reasons had been given for invalidating the previous Act. One reason was that the previous Act discriminated between the company licensee and the local body licensee. That is how the High Court declared the Act *ultra vires* and when the matter was taken in appeal to the Supreme Court, the Supreme Court invalidated the Act on other grounds, namely, that it was wrongly assented to by the President and so on. There are many points in the previous Act which contain many legal defects. Even in the present Bill the same defects are there. Even though the comparative statement shows the changes now effected in the previous Act, yet I find that no substantial changes have been made. It is just like the same old devil appearing under new veils. When the old Act was passed it was pointed out to Government then that fundamental rights were not rightly looked into. But now even when they have failed in Courts, the Government have not tried to correct the original error. The High Court has said that, the discrimination between the municipal licensee and the company licensee is improper. In Schedule I there are two parts (A) and (B) on page 24. If there is again discrimination between the municipal licensee and company licensee, even though it is differently worded, I am afraid when challenged in Courts this Bill also will be thrown out once again. When the 1949 Bill was under discussion, the then Minister for Public Works gave an assurance on the floor of the House that only mismanaged concerns, unremunerative concerns and the like would be acquired in the first batch. He also gave an assurance that those undertakings whose licence period would be expiring would be acquired at once. But I find that the Government not only failed to acquire such undertakings in the first batch, but they also withdrew the notice of termination served on some of the licensees under the Act of 1910. For instance, the licence for the Kumbakonam Electric Supply Corporation expired just about the time of the passing of the 1949 Act and notice of termination of licence was also given to it. In spite of that, the notice of termination was withdrawn and

9-30
a.m.

[Sri D. K. Raju]

[15th May 1954]

on the top of it lakhs of rupees have been given to it by way of loan. I do not know why such discrimination is made between one licensee and another. With due respects to the person concerned, Sir, I may say that Sri Rajam Ramaswami, a member of this House, is the licensee for the Kumbakonam Electric Supply Corporation. To be frank, the only explanation that I could find for this discrimination is that the acquisition of the undertakings was given up because the licensees concerned were attached to the Congress Party. There are other licensees also to whom notice of termination of licence was given but whose undertakings were not acquired.

“ In the last paragraph of the Statement of Objects and Reasons appended to the Bill, it is said that the subject of acquisition of property falls under entry 36 of the State List and that the Government are in order in acquiring electricity undertakings. I would like to say that no licensee is opposed to this Electricity Undertakings (Acquisition) Bill. The licensees are business people and if their electricity undertakings are acquired, they will find some other business.

“ Then, Sir, it is said that the electricity undertakings are acquired in the interest of the public. What is the public interest that suffered when the licensees were catering electricity and what is the benefit that will accrue to the people when the Government undertake the supply of electricity? In the licence, there are several saving clauses. One of them gives power to the Government to revoke a licence if the licensee is undesirable, is not doing his duties properly or is doing something detrimental to the interests of the public. Government can take action under that clause of revocation, instead of acquiring the undertakings. Before proving how the licensees were doing things detrimental to the interests of the public, the Government acquired their undertakings.

“ The compensation provided in the Bill is arbitrary. Article 31 of the Constitution of India says that ‘ just compensation ’ should be paid to the owner for acquiring any private property. The idea of acquiring electricity undertakings occurred to the mind of the Government only when they took over the Madras Electric Supply Corporation. The present Minister for Agriculture was then the Minister for Public Works, and we all remember the huge compensation he paid to that Corporation from Government funds. Then they thought of circumventing the law under which the licence was granted and passed the Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act of 1949. Since that Act of 1949 was declared invalid, the Government have now brought forward this Bill. They want to snatch away the hard labour of licensees who have been doing public service of a particular kind. They want to pay the licensees much less than the compensation provided for in the Fundamental Rights of our Constitution. That is the reason why the Government have brought forward this Bill.

15th May 1954]

[Sri D. K. Raju]

“As the High Court and the Supreme Court have declared invalid the previous Act on this subject, the Government should have taken more expert legal advice and framed this Bill without any flaw. I do not know how the same old Act with a few changes here and there to rectify the loopholes will be acceptable to the Court. There is a general impression among most of the Members of this House and the public of this State that the Government Bills are perfect and without any flaw. On simple grounds the Electricity Undertakings (Acquisition) Act of 1949 was rejected twice, once by the High Court and then by the Supreme Court. The public may know how hurriedly the last Bill of 1949 was prepared. Even in this Bill they did not care to eliminate those flaws. If this Bill is passed as it is, there is every chance of the Act being declared invalid by a Court of law, and I will not be surprised if it is declared invalid once again. So I stress that the Bill must be scrutinized thoroughly before it is passed into law, and request the Treasury Bench to refer this Bill to a Select Committee to rectify the defective portions of it.

“The most important thing is the payment of just compensation in accordance with the provisions of Article 31 of the Constitution. If the Government want to take over a private undertaking, there are many formalities to be observed in order to safeguard the interests of the industry. So, I request that this Bill may be referred to a Select Committee consisting of members who have studied Law and members who know something about the industry concerned.”

9-40
a.m.

SRI N. K. PALANISAMI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்ட மசோதாவை ஆராய்ந்து பார்த்தால் இது அநேகமாக ஒரு செத்த மசோதா என்று தான் சொல்லவேண்டும். ஹைகோர்ட் பழைய மசோதாவின் செக்ஷன் 51 செல்லாது என்று தீர்ப்பளித்துள்ளது. அதை யெல்லாம் திருத்துவதற்காக இங்கு இந்த புதிய மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதும் இதிலே அதிக ஓட்டை உடைசல் இருக்கின்றன. இதை மறுபடியும் ஹைகோர்ட்டுக்கு கொண்டு சென்றாலும் ‘செல்லாது’ என்ற அதே தீர்ப்புதான் இதற்கும் அளிக்கப்படும். பொதுவாக 1949-ம் வருஷத்தில் தனிப்பட்ட கம்பெனிகள், முனிசிபாலிட்டிகள், தனிப்பட்டவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து வந்ததை அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டது. இதை முனிசிபாலிட்டிகளே நடத்தி வந்த காலத்தில் ஓரளவு லாபம் கிடைத்து வந்தது. இதை இப்பொழுது அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்வதற்கு சட்டப்பிரகாரம் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்கக்கூடிய முறையாக இல்லை. இதில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. உண்மையில் நஷ்ட ஈடு பிரச்சனை தீர்ப்பதிலும் அதற்காக பணம் கொடுப்பதிலும் முனிசிபாலிட்டிக்கு பெரும் நஷ்டமாகவேதான் இருக்கிறது. சேஷசாயி போன்ற கம்பெனிகள் பொது மக்களிடமிருந்து கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம் மாதிரி பெரிய கம்பெனிகள் கொள்ளை லாபம் அடித்துக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். முனிசிபாலிட்டிகள் பொது மக்களுக்கு சேவை செய்துகொண்டு ஓரளவு லாபம் சம்பாதித்து வருகிறார்கள். ஆக்ட் 14 பிரகாரம் முனிசிபாலிட்டிக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் செக்ஷன் ‘discrimination’ என்று ஹைகோர்ட்டில் தள்ளப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல. முனிசிபாலிட்டிகள் குறைந்த வருமானம் பெற்று, பொது மக்களுக்கு அதிக செலாகரியங்கள் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். சில சமயங்களில் ஓரளவு நஷ்டமும் அடைந்து இருக்கிறார்கள். இன்னும் போக்கு வரத்து போன்ற செலாகரியங்களையும் முனிசிபாலிட்டிகள் செய்

[Sri N. K. Palanisami]

[15th May 1954]

கின்றன. இப்படிப்பட்ட முனிசிபாலிட்டிகள் நடத்தும் மின்சார ஸ்தாபனங்களை அரசாங்கத்தார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. இந்த நஷ்டஈடு விஷயம் பற்றி ஹைகோர்ட் இணை விதமான தீர்ப்புகளை வழங்கியிருக்கிறது. முதலாவதாக நஷ்ட ஈடு விஷயத்தில் ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கும் மற்றொரு ஸ்தாபனத்திற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதென்றும், இரண்டாவதாக இந்த விஷயத்தை நிர்ணயிக்க சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. அப்படியிருந்தும் இதை திருத்தியமைத்து சட்டமாக்குவதற்காக இப்பொழுது மறுபடியும் இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக இந்தச் சட்டம் 1949-ம் வருஷத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது. இது பப்ளிஷ் ஆன தேதி 1950-ம் வருஷம் 24-ம் தேதி ஜனவரி மாதம். ஆனால் இப்போது சர்க்கார் இங்கே என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1950-ம் வருஷத்தில் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கக்கூடியது, 1951-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 16-ம் தேதி என்று மாற்றியிருக்கிறது. ஆகவே இந்தச் சர்க்காரில் இம்மாதிரியான காரியங்களும் நடந்து வருகின்றன. இதற்கு என்ன காரணமென்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறவேண்டும். ஒரு வருஷத்தில் இங்கு நடந்த 'discrimination' பேரிந்தான் ஹைகோர்ட்டில் விரோதமாக தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு A, B, C என்று மூன்று பிரிவுகளாக பிரித்திருக்கிறார்கள். அப்பிரிவிலும் அது Public Body-க்கு ஒத்த வகையில் பிரித்திருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். A, B, C, என்ற பிரிவு இருந்தாலும் கொடுக்கவேண்டிய நஷ்ட ஈடு ஒரே தொகையாக, ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டும். இதை நன்கு கவனிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாவிடில் மறுபடியும் ஹைகோர்ட்டில் இந்த சட்டம் செல்லாது என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்படும். 24-வது கிளாகிலே சில நடவடிக்கைகளை validate செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருப்பது சரியல்ல. ஆதலால்தான் இதைத்திருத்துவதற்கு இந்த மசோதாவை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இது மாதிரி ஏற்கனவே சொன்னதை மறுபடியும் நாங்கள் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும்? ஆதலால் இது மாதிரியான திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து Valid செய்வதற்கு இந்த மசோதாவை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்”.

9-48
p.m.

* SRI T. K. RAMA:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போதுகொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மசோதாவானது முன் செய்திருக்கின்ற சட்டத்தை சென்னை ஹைகோர்ட்டும், சப்ரீம் கோர்ட்டும் செல்லத்தக்கவை அல்ல என்று கூறியதிலும், அதைத் திருத்தக் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஹைகோர்ட்டும், சப்ரீம் கோர்ட்டும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிற சட்டத்திற்கு புறம்பான விஷயம் இப்பொழுதாவது திருத்தப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டியது நம்முடைய வேலையாகும். சென்னை ஹைகோர்ட்டார் ஒரு ஸ்தாபனத்திற்கும், இன்னொரு ஸ்தாபனத்திற்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதில் பாரபட்சம் செய்யப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக்காட்டி இச் சட்டம் செல்லத்தக்கதில்லை என்று கூறியிருக்கிறார்கள். சப்ரீம் கோர்ட்டில் இச் சட்டம் செய்வதற்கு சென்னை சட்டசபைக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று கூறி இருக்கிறார்கள். இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவில்கூட நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது சம்பந்தமாய் பாரபட்சம் காட்டியிருப்பதாகவே நான் நினைக்கிறேன். முனிசிபல் ஸ்தாபனங்களில் லாபம் என்று கூறப்படும் தொகை, சர்க்கார் அபிப்பிராயப்படியே எடுத்துக் கொண்டாலும் ஒரு நகர சபைக்கும், இன்னொரு நகரசபைக்கும் வித்தியாசமாக இருக்கின்றது. மதுரை, கோயமுத்தூர் நகரசபைகள் தங்களுக்கு கிடைக்கும் மொத்த லாபத்தில் பாதித் தொகையை பொதுக் கணக்கிற்கு கொண்டு போகிறார்கள். இத் தொகை லாபம் என்று கருதப்படுகிறது. ஆனால் வேறு சில நகரசபைகளுக்கு இது மாதிரி பாதி லாபத் தொகையை பொதுக் கணக்கிற்கு மாற்றிக்கொள்ள சர்க்கார் அனுமதி அளிக்கவில்லை. அவர்களுடைய மொத்த லாபத்தில் சில சதவிகிதம் மட்டும் பொதுக் கணக்கிற்கு கொண்டுபோகப்படுகிறது. ஆகையினாலே அந்த சிறு சதவிகிதம் அவர்களுடைய லாபமாக கருதப்பட்டு, அதன் பிரகாரம் பி நமூனா அல்லது அவர்கள் விரும்பும் மற்ற திட்டப்படி நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இந்த சட்டத்

9-50
a.m.

15th May 1954]

[Sri T. K. Rama]

திலும் பாரபட்சம் இருக்கின்றதாகையால், இதை நன்றாக பரிசீலனை செய்ய ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பி, கோர்ட்டார் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்ற தவறுகள் முற்றிலும் நீக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை பார்க்கவேண்டும்.

“நியாய விலையும் நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கப்பட வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். ஒரு சொத்தை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது, ஒரு நிஃமாக இருந்தால், அதனுடைய தற்கால மதிப்பு விலையைக் கொடுத்துதான் அவர்கள் வாங்கிக் கொள்ள முடியுமே ஒழிய விலையை அவர்கள் இஷ்டம் போல் நிர்ணயித்து வாங்கிக் கொள்ள முடியாது. அதுபோலவே ஒரு சொத்தையும் தொழிலையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றாலும், அந்த சொத்தின் மதிப்பையும், அந்த ஸ்தாபனத்தை எடுத்துக்கொள்வதால் ஏற்படும் நஷ்டத்தையும் ஈடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் சில வருடங்களுக்குமுன் சென்னை மின்சார ஸ்தாபனத்தை ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் சர்க்கார் நஷ்டஈடு கொடுத்தார்களோ அதே அடிப்படையில் இப்பொழுதும் நியாயமான விலையும் நஷ்ட ஈடும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். நான் அதை முற்றிலும் ஆதரிக்கிறேன். ஒரு ஸ்தாபனத்தில் கிடைக்கிற லாபத்தைமட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நஷ்டஈடு நிர்ணயிப்பது சரியான முறையாகாது. பிரஸ்தாப சட்டத்தில் இருக்கிற ஷெட்யூல்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் விபரங்களைப்பார்த்தால், பொதுப்படையாக வாங்குபவர் விற்பனை செய்பவர்களுக்கு திபந்தனை கூறியிருப்பதுபோல் இருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு சொத்தை வாங்க வேண்டுமென்றால் விற்பவர்கள் தான் தங்கள் விலையைக் கூற வேண்டும். வாங்குபவர் வேண்டுமென்றால் பேரம் பேசி, அல்லது அதற்குரிய வர்களிடம் கலந்து, தொகையை நிர்ணயித்து அந்த சொத்தை வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்வதே நியாய விலையைக் கொடுப்பதாகும். இங்கு அதற்கு முற்றிலும் மாறாக இருக்கிறது. ஒரு சொத்தின் தற்கால விலையை கவனிக்காமல் வாங்கிய விலையிலிருந்து தேய்மானத்தை வாங்குபவரே நிர்ணயித்து கழித்து இன்னென்ன சொத்துக்கு இந்த விலை தான் கொடுக்கப்படும் என்று கூறி வாங்கிக் கொள்வது அவர்களையே சொத்தை பறிமுதல செய்து கொண்டது போலாகுமே ஒழிய, நியாய விலையும், நியாயமான நஷ்ட ஈடும் செய்தது போலாகாது. ஆகையால் இந்த சட்டத்தை சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்காருக்கு அதிகாரம் அளிப்பதுடன் தனித்தனியே ஒவ்வொரு மின்சார ஸ்தாபனங்களுடன் விலை பேசி முறையான வழியில் எடுத்துக் கொள்ளும்படியாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும்.

“பொது நலத்திற்காக மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்வதாக சர்க்கார் சொல்லுகிறார்கள். நகரசபைகள் சர்க்காரைப்போல சில வேலைகளை செய்வதற்காக இருக்கின்றன. சர்க்கார் ஒரு மாகாணத்தில பல வேலைகளை பெரிய அளவில் செய்கிறது. அதேபோல நகரசபை தங்களுக்கு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிற நகர எல்லைக்குள் சில காரியங்களை செய்து வருகிறது. நகரசபை வேறு, சர்க்கார் வேறு அல்ல. நகரசபைகள் சர்க்காரின் கால்கைகள் போல இருந்து வேலை செய்கின்றன. இதை இன்றைக்கு யாரும் மறுக்க முடியாது. நகரசபையார் ஒரு மின்சார விநியோக லயனை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றால் அந்த குறிப்பிட்ட விஸ்தரிப்பின் மூலம் போதிய வருவாய் கிடைக்குமா என்று பார்ப்பதில்லை. தவிர, ஏழைகள் வசிக்கும் பிரதேசத்தில் விஸ்தரிப்பு செய்யும்போது தெரு விளக்குகள் போட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற காரணத்திற்காகக் கூட லயனை நீட்டிக்கொண்டு விளக்கு வசதிகள் செய்து கொடுப்பார்கள். லாபத்தை மட்டும் கணக்கிட மாட்டார்கள். ஆனால் சர்க்காருடைய மின்சார ஸ்தாபனமாக இருந்தால், ஒவ்வொரு விஸ்தரிப்பிற்கும் போதிய வரும்படி கிடைக்குமா என்று கணக்கு பார்த்து மின்சார சக்தியை எடுத்துக் கொள்ளுகிறவர்கள் 10 சத வீத வரும்படிக்கு உச்சிரவாதம் அளித்த பின் தான் விஸ்தரிப்பை செய்வார்கள். நகரசபைகளின் மின்சார ஸ்தாபனங்களை சர்க்கார், இச்சட்டத்தின்படி எடுத்துக் கொண்ட பின் என்ன நிலைமை ஏற்படுமென்று சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்; நகரசபையார் சர்க்கார் மின்சார ஸ்தாபனத்திற்கு எழுதி, ஒவ்வொரு அபிவிருத்தியும் செய்வதற்கு வெகு காலதாமதம் ஆகும். நகர தெருக்

[Sri T. K. Rama]

[15th May 1954]

களுக்கு விளக்கு போடும் வேலையை, நகரசபையாரிடமிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வது மக்களுக்கு உதவி செய்வதாகாது. நகரசபையைக் கொண்டே தெருவிளக்குகள் போடும் வேலை செய்யப்பட்டுவரவேண்டும். ஆகையால் நகரசபைகளின் மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்வது சம்பந்தமாயுள்ள வார்த்தைகளையும் ஷரத்துகளையும் இந்த சட்டத்திலிருந்து நீக்கி விடவேண்டும். தனிப்பட்டவர்களின் மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்வது நலமாக இருக்கும். தனிப்பட்டவர்கள் லாபத்தையே கருதி இத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். லாபம் கிடைக்கிற சந்தர்ப்பத்தை பொறுத்தே விஸ்தரிப்பு வேலைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் முன் வருவார்கள். கிராமப் பகுதிகளில் விஸ்தரிப்பு செய்வதால் தங்கள் வருவாய் குறையலாம் என்று கருதலாம். தங்களுக்கு கொடுத்திருக்கின்ற பிரதேசத்துடன் கிராம பகுதிகளையும் எடுத்துக்கொண்டு மின்சார விநியோகத்தை விஸ்தரிப்பதாக மதுரை நகரசபை தீர்மானம்செய்து அனுப்பியிருக்கிறது. இப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால் இப்போது கிடைத்துவரும் லாபம் அவர்களுக்கு கிடைக்காமல் போகலாம். மின்சார ஸ்தாபனங்களின்மூலம் சர்க்காருக்கு தங்கள் முதலீட்டுக்கு கிடைக்கும் லாபத்தைவிட சில நகரசபையாருக்கு ஒரு அளவில் அதிக சதவிகிதம் லாபம் கிடைக்கிறது என்பதற்காக, சர்க்கார் நகரசபைகளின் மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்வது நியாயமாகாது, வேண்டுமென்றால் அவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்காத முறையில், அவர்களுடைய விஸ்தீரணத்தை அதிகப்படுத்தி கிராம பகுதிகளிலும் வேலைகளை விஸ்தரித்து, அவர்களுடைய வரும்படி குறையும்படி சர்க்கார் செய்யலாம். அதுபோன்ற நோக்கம்தான் இருக்கவேண்டுமே யொழிய, நகரசபைகள் நடத்துகின்ற மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக செலக் கமிட்டிக்கு விட்டு, மசோதாவை திருத்த வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். “இந்திய எலெக்டிரி சிடி சட்டத்தையும் எலெக்டிரிசிட்டி சப்ளை சட்டத்தையும் படித்துப் பார்த்தால், நகரசபைகள்தான் மின்சார உற்பத்தி விநியோகம் செய்யத் தகுதியான ஸ்தாபனமாக கருதப்பட்டு பல அனுசூலமான சந்தர்ப்பங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது தெரியவரும். இந்தியாவில் பல தொழில்கள் தேசிய மயமாக்கப்பட வேண்டுமென்று அவசரப்பட்டு சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது ஆண்டு கொண்டிருக்க சர்க்கார் தேசிய மயமாக்கும் வேலை அவ்வளவு சீக்கிரமாக செய்யக் கூடிய காரியமல்ல என்று கூறி இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட நபர்கள் முதல் போட்டு பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிப்பதற்கு இன்று தயங்குகிறார்கள். இப்போது சென்னையில் பஸ் போக்குவரத்து சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிறது. சர்க்கார் அதிக லாபம் வரக்கூடியது என்று கருதி எடுத்துக்கொண்டார்கள். சர்க்காருக்கு அதை ஏற்று நடத்தக்கூடிய அனுபவம் இல்லை. எதிர்பார்த்த லாபம் கிடைக்கவில்லை. மின்சார ஸ்தாபனங்களையும், பஸ் போக்குவரத்தையும் தனிப்பட்டவர்கள் முதலீடு போட்டு நடத்திவருவதை இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு நீடிக்க செய்யலாம். பல ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் நடத்த சர்க்காருக்கு பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் தேவையாக இருப்பதால் தேசிய மயமாக்கும் வேலையை தள்ளி வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

10
a.m.

“தவிர மத்திய சர்க்காரின் இந்தியன் கம்பெனி சட்டத்தின்கீழ் நிறுவப்பட்டு தனிப்பட்ட நபர்கள் பணம் போட்டு நடத்திவருகிற ஒரு வியாபார அல்லது தொழில் ஸ்தாபனத்தை இந்திய யூனியன் சட்டத்தினால்தான் கலைக்க அல்லது ஒழிக்க அல்லது நடத்தப்படாமல் செய்ய முடியுமே தவிர ஒரு ராஜ்ய சர்க்காரின் சட்டத்தின் மூலம் நிர்ப்பந்தமாக கலைக்கப்பட்டு அந்த ஸ்தாபனத்தை ஆர்ஜித முலம் எடுத்துக்கொள்வது முடியாத காரியம் என்று வாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவை சட்ட நிபுணர்களின் பரிசீலனைக்கு விட வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். இதை சர்க்காரும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஆகையால் இந்த மசோதாவை ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டுமென்ற தீர்மானத்தை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

15th May 1954]

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கு இரண்டு வகையான காரணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று சென்னை மாநிலத்திலே மின்சார வசதி மக்களுக்கு நல்ல முறையில் விநியோகப்படுத்துவதற்காக, அரசியலார் இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதாகும். மற்றொன்று இதற்காக 1949-ம் ஆண்டில் செய்யப்பட்ட சட்டமானது உயர் நீதி மன்றத்தால் செல்லுபடியாகாதென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுவிட்டதன் காரணத்தால் இப்பொழுது இது மீண்டும் சபையின் ஆலோசனைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. நாட்டின் நீதிமன்றம் கூறிய தீர்ப்பையும், சட்டநிபுணர்கள் சொல்லும் வார்த்தையும் ஒரு புறமிருத்தி மக்களின் நலனுக்காக அரசாங்கம் இந்த மின்சார சப்ளை ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்ளும் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டே தீரும் என்று அரசியலார் சொல்லும்போது எந்தக் காரணத்திற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறதோ அந்தக் காரணம் இந்த மசோதாவினால் கை கூடுகிறதா என்கின்ற தகவலையும் சபைக்கு முன்பாக சமர்ப்பித்திருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்குமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ எனக்கு முன்பாக பேசியவர்களில் ஒருவர் சொந்த முறையிலேயே இந்த ஸ்தாபனங்களை வைத்து நடத்துகிறவர், மற்றொருவர் நகராட்சியின் சார்பாக இந்த ஸ்தாபனத்தை நடத்துகிறவர். இவர்கள் இருவருமே அரசாங்கம் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாதென்பதற்காக பல வாதங்களைச் சொன்னார்கள். அவைகளை நான் ஒப்புக்கொள்ளவேயில்லை.

“ அதோடு பொதுவாக ஒரு தனி மனிதன் எந்தத் தொழிலைச் செய்ய விரும்பினாலும் அதில் சிறிது லாபத்தையாவது எதிர்பார்ப்பது வழக்கம் தான். நான் இதைத் தவறு என்றும் சொல்லவில்லை. நகராட்சி ஸ்தாபனங்கள் ஓரளவு இதன் மூலம் தங்கள் வருவாயை அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆனால் நாட்டில் இன்று மக்களுக்கு இருக்கும் மின்சாரத் தேவையின் அவசியத்தைக் கண்காணுதல் பார்த்துப் பார்க்கும்போது இவ்விதம் லாபத்தை மட்டும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டு எந்த ஸ்தாபனம் நடந்தாலும் அதைக் கண்டிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஆகவே நாட்டிலுள்ள எல்லா மக்களுக்கும் மின்சார வசதி கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கத்துடன் தான் சர்க்கார் இந்த ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் தேசியமயமாக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வதைக் கேட்க நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

“ ஆனால் ஒன்று. இவர்கள் எடுக்கப் போகின்ற நடவடிக்கைகளால் இந்த எண்ணம் ஈடேறுமா வென்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பிரேரிக்கும் போது சற்று விரிவாகச் சொல்லி யிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். குறிப்பாக இந்த மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள ஸ்தாபனங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்தக் கொள்வதென்றால் எவ்வளவு பணம் வேண்டும்? அவைகள் எல்லாவற்றையும் எவ்வளவு நாட்களுக்குள் எடுத்துக்கொண்டு விடலாம்? எடுத்துக் கொள்ளும்போது இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நஷ்ட ஈடு கொடுப்பது என்றால் எவ்வளவு செலவாகும்? என்ற தகவல்கள் எல்லாம் அரசியலாரிடம் இருக்கலாம். நான் எதற்காக இந்தத் தகவலைக் கேட்கிறேன் என்றால் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அரசியலார் மில் ஸ்தாபனங்களிடமிருந்த இந்த மின்சாரக் கம்பெனிகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு நடத்தினார்கள். இதனால் பலவிதமான அனுசூலங்கள் ஏற்பட்டும் இருக்கலாம். ஏற்படாமலும் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த மாதிரியாக எடுத்துக்கொண்டது சரியல்ல என்பதாக உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. நான் இந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்வதன் நோக்கம் இனிமேலாவது ஈட்டிறுமா என்பதைப்பற்றி அப்பொழுது இருந்த மின்சார இலாகா மந்திரி அவர்களிடம் முன்பே கேட்டிருக்கின்றேன். அவர் சரியான பதிலைக் கொடுக்க முடியாமல் இருந்தார். அதையே மீண்டும் இப்பொழுது கேட்க விரும்புகிறேன்.

[Sri P. B. K. Raja Chidambaram] [15th May 1954]

இந்த மசோதா சட்டமானவுடன் 4 மாதங்களுக்கு எல்லாம் எல்லா மின்சார ஸ்தாபனங்களையும் தனது மேற்பார்வையில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தை அரசியலாருக்கு இது கொடுக்கிறது. இப்படிப் பட்ட அதிகாரத்தைக் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் அரசியலார் இந்த மசோதா சட்டமானவுடனேயே இந்த மாநிலம் முழுவதிலுமுள்ள மின்சார ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளப் போகின்றார்களா? அல்லது ஒரு அட்டவணைப்படி இந்தெந்த ஆண்டுகளில் இந்தெந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று திட்ட வட்டமாகவாவது அறிவிப்பார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். நான் ஏன் இதைக் கேட்கிறேன் என்று அறிய அரசியலாரும் விரும்பலாம்.

“நான் வசிக்கும் மாவட்டமாகிய திருச்சியில் நீண்ட காலமாகவே ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனியார் மின்சார சப்ளை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஸ்தாபனம் நல்ல முறையில் முன்பெல்லாம் பணியாற்றிவந்தது. ஆனால் இப்பொழுதெல்லாம் நல்ல வேலை எதையும் செய்யத் தயங்குகிறார்கள். அவர்களோடு நேரில் பேசி காரணம் என்னவென்று கேட்டதற்கு, ‘எந்தச் சமயத்தில் இதை அரசியலார் எடுத்துக்கொள்வார்களோ என்று நாங்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியிருக்கும்போது எதை நம்பி இதில் மூலதனம் போடுவது? நீங்கள் வேண்டுமானால் நீங்கள் அரசியலாரிடம் சொல்லி இவ்வளவு ஆண்டுகள் வரையில் இந்த ஸ்தாபனத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளாது என்ற உத்தரவாதத்தை அளிக்கச் செய்தால் நாங்கள் அவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் செய்கிறோம்’, என்று சொன்னார்கள். இந்த உத்தரவாதத்தை சர்க்கார் அளிக்கத் தயாரானால் அவர்கள் இன்னும் அதிக மூலதனம் போட்டு கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதியைச் செய்து கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள்.

“நான் சென்ற வரவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போதே கனம் மின்சார அமைச்சர் அவர்களிடம் சொன்னேன். ஒன்று அந்த ஸ்தாபனங்களையெல்லாம் உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லாவிட்டால் பத்து ஆண்டுகள் வரை அவைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படமாட்டாது என்று உறுதி மொழியாவது அளியுங்கள் என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு இன்றைக்கு எங்களிடம் அவைகளை எடுத்துக் கொள்வதற்குப் பணமில்லை. ஆனால் பத்து ஆண்டுகள் வரை அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியுமென்ற உறுதி மொழியை அளிக்க முடியாதென்று சொல்லி விட்டார்கள். இதனால் சர்க்கார் கிராம மக்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரத்தை அளிக்கவே இதைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லும் நோக்கம் தான் பூர்த்தியாகவில்லை. யென்பதைப் பார்க்கவேண்டும். தனிப்பட்ட மின்சார ஸ்தாபனங்களும் தங்களது ஸ்திரமற்ற தன்மையினால் சொந்த முதலீடு போட்டு வேலை செய்ய முன் வர மறுக்கிறார்கள். இந்தெந்த ஆண்டுகளில் இந்தெந்த ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறோம் என்ற உறுதி மொழியையாவது சர்க்கார் கொடுத்தால் ரொம்பவும் நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மின்சாரக் கம்பெனிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் அவைகள் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லையென்பதை நண்டர் டி. கே. ராஜா அவர்கள் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்காகப் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பணத்திலிருந்தாவது திருச்சி மின்சார சப்ளை கம்பெனிகளுக்கு சிறிது பணம் ஒதுக்கி உதவி செய்யவேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக் கொண்டேன். இவ்வாண்டு சில கம்பெனிகளுக்கு உதவி அளித்திருக்கிறோம் என்றும், அடுத்த ஆண்டு இன்னும் சில கம்பெனிகளுக்கு அளிப்போம், அப்பொழுது இதையும் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டும் உதவி செய்வதற்கில்லை யென்று சொல்லி விட்டார்கள். இதனால் ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு மின்சார வசதியை அவர்களால் விஸ்தரித்துக் கொடுக்க முடியாமல் விருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் கொண்டுவருவதினால் எந்தவிதமாகவும் நிலைமை அபிவிருத்தி அடைந்துவிடப் போவதில்லை யென்றே நான் கருதுகிறேன். இது மாதிரியாக பொதுப்படையாக, ஆண்டுகள் எதுவும் குறிப்பிடாமல், நாங்களே

15th May 1954] [Sri P. B. K. Raja Chidambaram]

மின்சாரக் கம்பெனிகளை எடுத்து நடத்தப் போகிறோம் என்று சொல்வதன் காரணமாக திறமையாக நடந்துவரும் ஸ்தாபனங்கள் கூட புது மூல தனம் பேரட்டு நல்ல முறையில் நடத்த, கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க முன்வர மறுக்கிறார்கள்.

“ஆகவே சர்க்கார் திட்டவட்டமாக இந்தெந்த வருஷங்களில் இந்தெந்த ஜில்லாவிலுள்ள கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று அறிவித்தாக வேண்டும். அல்லது உடனடியாக எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொள்வதற்காவது தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம் ஈடேரும். அவர்கள் எண்ணம் வெற்றிபெறும். இவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் நன்கு விளக்கமாக தெரியப் படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன் தவிர இந்தச் சட்டத்தை நிபுணர்களின் பரிசீலனைக்கு விடவேண்டு மென்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இதைப்பற்றி விரிவாகப் பதில் சொல்லுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் நான் அமருகிறேன்.”

* SRI C. RAJAM RAMASAMY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I have no hesitation in supporting this Bill. I oppose the move for referring this Bill to a Select Committee for the very simple reason that this is only a revalidating measure. This Bill was discussed threadbare in 1949 when it became law. On some technical grounds the law has been declared *ultra vires* of the State Legislature by the Supreme Court of India. I do not know whether the Government have carefully read through the judgment of the Supreme Court and incorporated in this Bill all the suggestions that have been made therein. For instance, I wonder whether the provision in clause 14 of this Bill relating to the termination of Managing Agency is in order. Managing Agents are appointed by the shareholders under the Indian Companies Act, which is a Central piece of legislation. Whether a State Legislature has a right to terminate a contractual relationship between the shareholders and the company based on a law passed by the Centre is a debatable point. I think a reference on this subject was made to the High Court here and some decision was given. I wonder whether the Government have studied this decision and whether they have come to any conclusion as to the propriety of including in this Bill the provision relating to termination of Managing Agency. As far as the Government are concerned, they have every right to acquire any undertaking and do away with the licensee. But I consider they have not any power to terminate the relationship between the shareholders and the Managing Agents or Managing Directors of these companies. I request the Hon. Minister to kindly go through the provisions and satisfy himself that the Constitution gives him this power and he is perfectly within his bounds to include this clause in the Bill. As I have already said, licensees will be only too glad to hand over all their undertakings to the Government. There is not a single licensee in this State who is anxious to continue. As the Hon. Member Sri Raja Chidambaram rightly pointed out, no licensee is anxious to retain his licence. He only wants an assurance from Government as to how long he will

10-10
a.m.

[Sri C. Rajam Ramasamy]

[15th May 1954]

be allowed to continue, and to know the date by which his undertaking will be taken over. Once this is done, all licensees will do their best and help in a quick and rapid promotion of rural and urban electrification of their areas.

“ The hon. Member, Sri D. K. Raju, when he was speaking on this Bill a short while ago, made some remarks which, I think, were mischievous. I believe he did it purposely. He must have had some other motive when he made those remarks. I am not responsible for any frustration which this hon. Member suffers from. The hon. Member has obviously spoken out of frustration and his personal quarrels with the then Chief Minister. The then Chief Minister and the hon. Member should know the reason why the latter's concern was acquired. I can say without any fear of contradiction that the licensee referred to by him has not taken a copper from the Government as loan and to say that lakhs of rupees have been given as loan is nothing but blasphemy. The hon. Member also stated that some lapsed licences had been extended by Government. I do not know whether the hon. Member has cared to read Section 3 of the Act where a provision has been made for the withdrawal of notices issued under the Indian Electricity Act, 1910. The object of making such a provision in the Act was explained by the then Minister for Public Works; the Minister said that the policy of the Government was not to acquire undertakings which are working efficiently, and only those undertakings which were inefficiently managed will be taken over first. I hope, the hon. Member would at least now understand why certain concerns were taken over first. I am sure, the hon. Member is aware of the fact that I was not even a Member of the Legislature when this Bill was considered. In fact, I am a strong believer in public ownership of public utilities. Therefore, to level a charge that the Government are favouring their own party members is mischievous and unwarranted.

“ The hon. Member Sri Raja Chidambaram laid very great emphasis on the hardships felt by private licensees in carrying out electricity extension schemes and furthering the development programmes in view of the threat of impending nationalization. It will be better for licensees to be told when their undertakings will be taken over. If that is not possible, an assurance may be given that their concerns will not be touched for five years or ten years to come so that they can easily raise capital. As we all know, capital is very shy and raising money in the open market is difficult. As it is, a sum of about Rs. 75 lakhs is being borrowed or raised annually by private licensees in the open market to electrify their areas. If the Government are serious that licensees should do their bit in the rapid electrification of rural areas, they should give an assurance to these licensees as to the period of time after which their undertakings will be taken over. Unless such an assurance is given, it will be very difficult for licensees to raise money. No doubt Government are coming forward with the grant of small loans, but it will not be sufficient.

15th May 1954] [Sri C. Rajam Ramasamy]

As I have said before, a sum of about Rs. 75 lakhs is the annual capital expenditure incurred by the different licensees in this State, and once Government tell them the date by which their undertakings will be taken over, they will be able to raise their own capital and rapidly extend electrification to the rural areas.

“ The hon. Member, Sri Raja Chidambaram also raised another pertinent point, viz., that no mention was made by the Hon. Minister in his speech about the total amount of compensation that would become payable to these licensees, and how the Government were going to find the money. It was roughly estimated at the time the original Bill was introduced that anything between three to four crores of rupees would be required to take over these undertakings and that even if they are to be taken over in batches, it would involve payment of a crore of rupees every year. Therefore, it will be for the Government to decide the balance of advantage between taking over these undertakings immediately or after some years, and utilizing whatever money they are able to raise by way of loans in the open market for augmenting or increasing the generating capacity in our State. As hon. Members are fully aware, we are constantly threatened by power shortage, staggering of loads, power cuts and so on and so forth. Unless the power potential of this State is increased by another 300,000 kilowatts, there is no hope of either rapid industrialization or agricultural development. Therefore, it is obvious that Government should utilize all the financial resources at their command to immediately increase the power potential of the State. I would say the retail distribution of electricity is a minor matter. The most important thing is to increase the power potential of this State so that the needs of a very large number of people who are still waiting for the supply of electricity can be satisfied. Government have a very large area of their own where they have to extend electricity. I was just looking through the Administration Report for the year 1952-53. The Government have extended their lines to only 182 villages during the year. It is not very much compared to the area of supply under their control. If the Department is really anxious to serve the people and show marked progress in the field of rural electrification, they should extend their lines to at least 500 new villages every year. Every village with a population of thousand and more should be electrified. The small extensions that have been carried out are not enough or sufficient; greater emphasis should be laid on village electrification by private licensees also.

“ The results of the working of the Electricity Department have not been very satisfactory and I would like to bring a few salient points to the notice of the hon. Members. If only they would refer to the Budget Memorandum presented to this House in March this year, they would find that the gross receipts estimated from all electrical undertakings of this Government amount to Rs. 5.25 crores while the working expenses including interest

[Sri C. Rajam Ramasamy] [15th May 1954]

on capital outlay amount to about Rs. 5.71 crores; there is an excess expenditure of about Rs. 45 to 46 lakhs for which money is being drawn from the General Exchequer. Is it right for a commercial department to draw money from the General Exchequer? The department should be self-supporting and should not draw upon the general revenues of the State. It should try to balance its own budget. Instead, it has been estimated to draw about Rs. 46 lakhs from out of the general revenues to keep this department going. Is it right to tax the tax-payer by way of electricity surcharges and again draw about Rs. 46 lakhs from the general revenues for feeding this department? If an Electricity Board had been established, probably they would have become self-sufficient, they would have understood the canons of commercial enterprise, they would have probably regulated their tariff structure, their income and expenditure would have been balanced, and there would have been no inroads on the general revenues of the State.

10-20 a.m. " In regard to the tariffs, inasmuch as Government were the sole generators and distributors, they should have put forward an integrated tariff structure; but what is the position to-day. We have three different Hydro Electric Systems, viz., Mettur, Papanasam and the Pykara, with three different tariffs, and the Madras Thermal System, with another tariff. Is it not right for a consumer living in any part of the State to expect one standard tariff applicable for all areas? Is it fair for a consumer in Mettur to pay less, and a consumer in Papanasam to pay more? Of course, a small surcharge can be added on to the integrated tariff in thermal areas as thermal generation is costly. If people are to really derive the benefit from Government owning, generating and distributing electricity in this State, a unified and integrated tariff structure is absolutely necessary.

" There is a general expectation that electricity will be supplied at low rates under Government ownership, and therefore it is absolutely necessary to integrate the tariffs and lower the rates. Instead what is happening now? A surcharge of 20 per cent is being levied on all consumers, and in spite of the surcharge, there is still a deficit of Rs. 46 lakhs and the general tax-payer is made to pay to feed this department. The Electricity Department is overcrowded with staff and the establishment charges are so heavy that they eat away all the income the department is earning. Unless an Electricity Board is formed in the near future and the entire administration conducted on a commercial basis, more and more money will be lost and more and more surcharges will be levied on the consumer. Therefore, I appeal to the Hon. Minister to consider the advisability of establishing an Electricity Board. Practically all the other States in the North have agreed to the constitution of Electricity Boards and I hope this Government also will consider seriously the matter of constituting Statutory

15th May 1954] [Sri C. Rajam Ramasamy]

Electricity Boards with full powers not only to generate and distribute electricity, but also to acquire private undertakings and do all that is necessary for the rapid development of rural electrification.

“ There is no need to refer the Bill to a Select Committee. The clauses in the Bill have been discussed threadbare in 1949, when the Bill was brought forward then and passed into Law. I therefore oppose the move to refer the Bill to a Select Committee.

“ There is one clause in the Bill about which I wish to say a few words and that is about the staff. There is some doubt in the minds of the staff employed by the different licensee undertakings that when those undertakings are taken over by Government they will not be taken in service. Every Member of the staff employed by these undertakings, irrespective of his qualification or scale of pay, should be absorbed by the Government. In order to do this smoothly and easily, I suggest to the Government the institution of an inquiry into the working conditions, salaries and other allowances drawn by the different grades of staff employed to see how they compare with the scales of pay and other working conditions enjoyed by similar categories of staff in Government Electricity Department. It may even be advisable to persuade every licensee to give the same scales of pay to his employees. If this is done, when the change-over comes it will be easy and smooth. It will not then be difficult to absorb all the employees into the Government Electricity Department. Government should come forward to institute this inquiry at an early date. This is the only way in which the Government can satisfy the staff working in the various undertakings. Somehow or other, the Government must absorb all the employees. They should not use the provision relating to giving ‘three-months’ notice’ to the staff freely. I once again repeat that there is no need to refer the Bill to a Select Committee. We may straight-away proceed with the consideration of this Bill and finish it as quickly as possible.

“ With these few words, I resume my seat.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the motion for referring the Bill to a Select Committee. It will generally be agreed that electricity undertakings and other similar undertakings which are public utility services should not be allowed to be carried on by individuals. But, that the Government should take over these undertakings is one thing and that they should be administered by them departmentally is a different thing altogether. In this connexion I cordially endorse the suggestion made by the previous speaker, viz., that the administration of this department should not only be under a Board, but under a Corporation. In other words, I lay emphasis on socialization of such undertakings rather than on nationalization. It is a well-known fact that whenever an undertaking is

[Sri M. Narayana Kurup] [15th May 1954]

taken over by the Government and administered by them departmentally, it becomes less efficient and more costly than an undertaking administered by a private individual. Then again, it is said that the Government were taking over such important public utility services for the benefit of the State or the country as a whole. It has been pointed out that as a result of the progress that we have so far made, the poor people of the rural areas, who ought to get a greater consideration, have not benefited to the extent they deserve. Why is it so? It is because the department is administered by the Government, where the influence of capitalists and the people of the urban area is predominant. We know that 50 per cent of the electricity produced in India is consumed by the citizens of Bombay and Calcutta which form one per cent of the population. Even in our State, if I remember right, only about 11 per cent of the electricity generated here goes to the benefit of the rural people. Therefore to administer such an important public utility service, a Corporation must be established in which representation should be given not only to the Government but to the people who will benefit by such undertakings and also to the workers employed in such industries. The previous speaker referred to the discontent of the workers employed in this department and the complaint that rural areas did not receive due consideration at the hands of the Government. If a statutory Corporation is established consisting of the various interests, the Government, the consumers and the workmen employed in the department, I believe there will be a more harmonious combination of every element in society and the real object of this enactment will be achieved.

“It is necessary that this Bill should go before a Select Committee as it deserves very careful consideration. In the matter of payment of compensation, I believe one of the grounds on which the Act was declared void was due to the fact that there was discrimination. Even in this Bill, the basis of compensation is different. It is classified under three heads (A), (B) and (C) and each one has its own special divisions. Of course, a certain amount of classification, if it is equitable, is permissible under the Constitution. But, it requires very careful and serious scrutiny as to whether the classification that is resorted to in this Act conforms to the requirements of the Constitution. This is a very important matter. Of course, the Government would say that this point has been examined by their experts. But the continuous decisions of the Courts have made us believe that the Government cannot have the monopoly of wisdom in drafting and our faith in their efficiency in drafting has been shaken if not shattered, by such decisions of the courts. So, a Committee consisting of eminent lawyers and experts may be appointed to go into this Bill. (Interruption.) I suppose there are lawyers and experts here as well as in the Council. At this stage, I wish to make one point clear. When points are discussed and other people put forth their own opinion in a Committee however eminent an expert might be, he will come to a decision which will be

15th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

different from the one which he will arrive at if he sat alone and took a decision in his individual capacity. Therefore I think the appointment of a Select Committee to consider this Bill is essential. Then with regard to compensation: It has been stated that this would involve a large amount. I would request the Government to see whether it is possible to pay part of the compensation in cash and part in bonds. Sir, the liabilities of the Government will be considerably reduced if they pay a part in Bonds.

10-30
a.m.

“Sir, a simple statement that this is practically a reproduction of the previous Bill, does not necessarily mean that this Bill should not go before a Select Committee, because we are now functioning under entirely different circumstances. The Constitution of India has imposed many restrictions on such enactments and what could have been done normally before the Indian Constitution came into force in 1950, cannot be done now. Therefore, though the clauses might have been in the previous Act, they require a careful scrutiny and it can only be done by sending this Bill to a Select Committee.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த மின்சார தேசிய அமைப்புத் திட்டங்களைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நானும் சில விஷயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இம் மசோதா கொண்டுவருவதை யாரும் எதிர்ப்பதாக இல்லை. அதில் சொல்லப்படுவது என்ன? பொது மக்களின் நன்மைக்காகவும், ஊழியர்களின் நன்மைக்காகவும் தேசியமயமாக்குகிறார்கள் என்பதுதானே கருத்து. அப்படி தேசியமயமாக்கினால் பொது மக்களுக்கு நன்மை பயக்குமா? சென்னையில் மின்சார கம்பெனியை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதினால் இதுவரை நன்மை ஏற்பட்டதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். எங்கும் ‘சிகப்பு நாடார்’ (Red Tapism) தன்மைதான் நிலவுகிறது. உண்மையில் சென்னையில் மின்சார கம்பெனியிடமிருந்து சர்க்கார் மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு இதை முன்னுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் பல மாதகாலம் ஆயிற்று. இதை தேசியமயம் ஆக்குகிறோம் என்று சொல்லும்போது லாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு சர்க்கார் கருதக்கூடாது. இதைப்பற்றி சட்டசபையில் கேள்வி கேட்டால் லாபகரமாக இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. மக்களின் நன்மையைக் கருதி இதை நடத்தவேண்டும். அப்படி கருதாது லாபகரமாகவே கருதினால் ஒரு முதலாளி கையிலிருந்து இன்னொரு முதலாளிகளுக்குப் போவது போலாகும். மக்களின் நன்மைகளையும் உத்தேசித்து தொழிலாளர்களுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் நன்மை பயக்கும்படி நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இம் புன்று கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த அடிப்படையில் கொண்டு வரவில்லை. உதாரணமாக Bus Transport-ஐ எடுத்துக்கொள்வோம். குறிப்பாக 1948-ம் ஆண்டில் சர்க்காரால் வெளியிடப்பட்ட G.O. 1954-ம் ஆண்டில் நிறைவேற்றப்பட்டது. இன்னும் பல ரூபங்களாக மாறிக்கொண்டே போகின்றன. அப்பொழுது போட்ட மின்சாரச் சட்டம் இப்பொழுது பல ரூபங்களாக மாறிக்கொண்டே போகிறது.

10-32
a.m.

“சேஷசாயி போன்ற கம்பெனிகள் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று முனிசிபாலிட்டியில் இந்த மின்சார விநியோகம் சரியாக நடைபெறுவது இல்லை. ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. சரியானபடி நிர்வாகம் நடைபெற்றால் இந்தச் சட்டம் போடவேண்டிய அவசியமில்லை. பார்லிமெண்டில் அரசியல் சட்டம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று பேசப்பட்டு வருகிறது. இந்த அரசாங்கமும் சரியென்று சிபார்சு செய்தால்கூடப்போதும், Committee-யிலும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

[Sri M. Palaniyandi]

[15th May 1954]

“சென்னையில் மின்சாரக் கம்பெனியிடமிருந்து சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டபோது நஷ்ட ஈடாக ஒரு பெருந் தொகை கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது கணம் பக்தவத்சலம் பொது மராமத்து மந்திரியாக இருந்தார். இவர் மந்திரியாக இருக்கும்பொழுது Compensation-ஆக 3 கோடி ரூபாய் ஒரே செக்கில் ரொக்கமாக அந்த வெள்ளை முதலாளிகளுக்குக் கையெழுத்து இட்டு கொடுத்தார். அந்த முதலாளிகளுக்கு உடனடியாகப் பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவசர அவசரமாக சட்டசபையில் ஒரு Bill கொண்டுவரப்பட்டது. அரசியல் சட்டத்திலும் ஒரு மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது கொடுக்கவேண்டிய நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படாதாகத் தெரியவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் தனிப்பட்ட மின்சாரக் கம்பெனிகளில், Share-holder-கள் நிறைய பணம் போட்டிருக்கிறார்கள். South Arcot கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒரு மின்சாரக் கம்பெனி இருக்கிறது. பல பங்குதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் Jameel என்ற கம்பெனி பல ஆண்டுகளாகப் பொதுப் பணத்தைக் கொள்ளையடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு தொகையை உடனே கொடுப்பதற்குப் பதிலாக சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு கொடுக்க தள்ளிப்போடலாம். பணம் படைத்தவர்கள்தான் ஷேர் வைத்துள்ளார்கள். மெம்பர்கள் எல்லோரும் பணம் படைத்தவர்கள்தான். இவர்கள் இன்னும் பணம் கேட்டால் கொடுக்கவும் தயாராக இருப்பார்கள். ஆனால் நடுத்தர மக்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டியதுதான். இவர்களுக்குக் கொடுக்கும்பொழுது 4% வட்டியாகக் கொடுத்து மழுப்ப வேண்டிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. பெரிய பணக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் காலம் தாழ்த்திக் கொடுக்கலாம். நடுத்தரக் காரர்களுக்கு உடனடியாகக் கொடுத்துவிடவேண்டியதுதான். நஷ்ட ஈடு கொடுத்துக்கொண்டே மக்களிடம் வாங்கும் வரியிலிருந்து அவர்களுக்கும் நல்ல dividend கொடுக்கலாம். இந்த கையால் வாங்கி அந்த கையால் கொடுப்பதற்கு 3½ அண கொடுக்கவேண்டும். கமிஷன் எஜெண்டுகள்தான் கொள்ளையடிக்கப்போகிறார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது கொடுப்பதை தள்ளிப்போட்டால் நலமாயிருக்கும். இதைத் தள்ளிப்போட அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். மேலும் நண்பர் ராமசாமி அவர்கள் சொத்து வாங்க வேண்டிய கட்டணங்கள் மாறுபட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார். சாதாரணமாக சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட பிறகு மக்களுக்கு ஏதாவது சார்ஜ் குறைந்து இருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். என்ன பயன் பெற்றார்கள் மக்கள்? எதிர் பார்த்த அளவுக்கு மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படவில்லை. குறைந்த கட்டணத்தில் அதிகமான மின்சாரம் எல்லோருக்கும் வழங்கிவிடல்தான் தேசியமயமாக்குவதில் முழுப்பயன் கிட்டும். திருச்சி, ராமநாதபுரம், தஞ்சாவூர் ஜில்லாகளை ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளலாம். அப்படி எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் நமக்குக் கடன் கொடுத்தால் 4½% வட்டி கொடுக்கவேண்டும். ஆனால் அரசாங்கம் வட்டி கொடுத்தால் 3% தான் கிடைக்கும். தனிப்பட்டவர்கள் 4½% கொடுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஏழை மக்கள் அதிகமான வட்டியைத்தான் எதிர் பார்ப்பார்கள். கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் முக்கிய தேவையாக இருக்கிறது. இப்போது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டாலும் அமுலுக்கு வருவதற்கு இன்னும் மூன்று ஆண்டுகள் ஆகும். இதற்கெல்லாம் 10 லக்ஷம் ரூபாய் வேண்டியதாயிருக்கும். பல கிராம மக்கள் மின்சாரம் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் கிராமங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு பல லக்ஷம் ரூபாய் தேவையாயிருக்கும்.

“நண்பர் சி. ஆர். ராமசாமி அவர்கள் ‘ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்ட ஜனத் தொகையுள்ள கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்துத்தர சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். வருஷத்திற்கு 1,000 கிராமங்கள் என்று எடுக்கவேண்டும். மேலும் இப்பொழுது சென்னை மின்சாரஇலாகா லாப கரமாகவே வேலை செய்வதில்லை. போதுமான வரியினைக் கள்ளிருந்தே செலவழிக்கிறது’ என்று சொன்னார். மின்சார இலாகாவில் இருந்து லாபத்தை எதிர்பார்க்கக்கூடாது. மக்களுக்கு இந்த இலாகாவினால் நல்ல பயன் ஏற்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். ஒரு கம்பெனியை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்றால் அந்த கம்பெனியிலுள்ள தொழிலாளர்களின்

15th May 1954] [Sri M. Palaniyandi]

நலத்தை சர்க்கார் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். அந்தக் கம்பெனியைச் சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும்போது அந்தக் கம்பெனியிலுள்ள ஊழியர்களை அப்படியே சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவர்களுக்கு மூன்று மாத நோட்டீஸ் கொடுத்து அனுப்பிவிடக்கூடாது. மேலும் ஊழியர்களின் அடிப்படை நலன்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். ஆதலால் இதை எல்லாம் தீர ஆலோசிப்பதற்கு இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலும், கிராமவாசி என்கின்ற முறையிலும் மனப் பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். விவசாயிகளுக்கு இந்தச் சட்டத்தின்மூலம், தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் மூலம் கிடைக்கும் அனுசூலத்தைவிட அதிக அனுசூலங்கள் இருக்கின்றன என்பதை என்னுடைய பிரத்யேக அனுபவத்தால் கண்டு, உண்மையில் இதை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்க முன்வந்திருக்கிறேன். 1949-ம் வருஷத்திய சட்டத்தில் குறைகள் இருப்பதாக ஹை கோர்ட்டிலும், சுப்ரீம் கோர்ட்டிலும் தீர்ப்புக் கூறப்பட்டதாகவும், அத் தவறை நிவர்த்தி செய்ய இந்தச் சட்டம் கொண்டுவந்திருப்பதாகவும், இன்னும் குறைகள் அதில் மலிந்திருப்பதாகவும் ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எப்போதும் சட்டமென்றால் இப்படிப்பட்ட குறைகள் தோன்றிக்கொண்டுதான் இருக்கும். அதை நிவர்த்திக்கும் முறையில் ஒரு நிர்ணயமான சட்டம் கொண்டுவருவது கடினம். குறைகள் இருந்தால் அறிவாளிகள் நிவர்த்திக்கவேண்டியது அவசியம். இது சட்டசபைக்கு வரவேண்டிய அவசிய மிருந்தாலும், ஏதாவது காரணம் காட்டி காலம் தாழ்த்த வேண்டுமென்று இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கூறுவது நன்றாக இல்லை. இந்தச் சட்டத்தில்கூட பாரபட்சம் காட்டப்படுவதாகவும், கம்பெனிக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கும் பாதிக்கப்படுவதாகவும், இன்னும் அவர்கள் ஒரு கம்பெனியை சொந்தமாக எடுத்துக்கொள்ளும்போது நியாய நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணமே இல்லாத முறையில் இதில் தலையிட்டிருப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது. இங்கு இந்தச் சட்டத்தில் லாபத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இதுவரையும் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் ஸ்தாபனத்தில் லாபம் கணக்கிடப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு கூடாது. ஏனென்றால் மூலப்பங்கின் அடிப்படையைக் கொண்டே, லாபத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டே கணக்கிடப்படவேண்டும். இதை அனுசரித்து கம்பெனிகளின் யுக்தம்போல் செய்ய, இதில் சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தமாதிரி பாரபட்சம் ஏதுவும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. இந்தச் சட்டத்தை செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பாமல், சீக்கிரம் சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் வைக்கப்படுமென்று நினைக்கிறேன்.

“சர்க்கார் லாபத்தைக் கருதுகிறது என்று சிலர் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட கம்பெனிகள், அவர்கள் போட்ட முதலீட்டை ஒரு கணக்காகக் கொண்டு, குறைந்தபட்சம் நம்முடைய பங்கிற்கு நியாயமாக இவ்வளவு தொகை கிடைக்க வேண்டுமென்றும், அதற்கு மேலும் இவ்வளவு தொகை சேர்க்க வேண்டுமென்றும் நினைப்பார்கள். இந்த நோக்கத்தை நான் சொல்லி பிறர் அறிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. இதுதான் உண்மை. ஆகவே சர்க்கார் லாபம் அதிகமாக வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. இப்போது கம்பெனிகள் நிர்வாகத்திற்கு விட்டால், ஒரு ஏரியாவிலே நிறுவும் போது கிராமங்களுக்கு ஒரு திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு அங்கு எவ்வளவு செலவாகும், அதன் பேரில் 100-க்கு எத்தனை சதவிகிதம் லாபம் கிடைக்கும் என்றெல்லாம் அவர்கள் எஸ்டிமேட் தருவார்கள். ஆனால் சர்க்கார் தங்களையே நிர்வாகத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டதற்குப்பின், கம்பெனிகள் கூறிவந்த ஆட்சேபணைகளை எல்லாம் கைவிட்டு விட்டும், விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை லாபத்தை அடிப்படையாகக் கருதாமல் பல இடங்களில் மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை நாம் பார்த்து வருகிறோம். அதாவது 1947-48 வருஷத்திலிருந்து விவசாயத்திற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற பிரதான நோக்கத்தோடு எல்லா இடங்களிலும் இத்

[Sri R. Krishnaswami Nayudu]

[15th May 1954]

திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதை பல வருஷ அனுபவத்தில் நாம் கண்டுகொண்டிருக்கின்றோம். ஆகவே சர்க்கார் லாபத்தை நோக்கமாகக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை; சர்க்கார் லாபத்தை கருதுவதில்லை. மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடே இத்திட்டம் சர்க்காரால் நிறைவேற்றப்பட்டது.

“முனிசிபாலிடி சம்பந்தமாக ஒரு நபர் ஆட்சேபணை சொன்னார். அதாவது இம்மாதிரியான மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை யெல்லாம் முனிசிபாலிடியாரே பொறுப்பெடுத்து நடத்த வேண்டுமென்றார். இப்போது பல பெரிய மின்சாரத் திட்டங்களை சர்க்கார் பொறுப்பெடுத்து நடத்தப்போவதாக நினைக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை கார்ப்பொரேஷனாக இருந்தாலும், முனிசிபாலிடியாக இருந்தாலும் அம்மாதிரியான பெரிய ஸ்கீம்களை செய்வதற்கு அவர்களிடத்திலே உள்ள பொருளாதார நிலைமை இடம் தராது. ஆகவே இதையெல்லாம் அரசாங்கம்தான் செய்தாக வேண்டும். இதிலே பொதுஜனங்களிலிருந்து விவசாயிகள்வரை எல்லோருக்கும் உதவி செய்வதால், இதை ஒரு ஸ்தல-ஸ்தாபனம்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற ஆட்சேபணை இருக்க அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன். சர்க்காருக்கே எல்லா இடங்களும் நிர்வாகத்தில் இருந்தால், எந்தெந்த பகுதிகளில் முதலில் கஷ்டத்தை உடனடியாக போக்க வேண்டுமென்று அறிந்து, அதற்கான உபாயங்கள் செய்யமுடியும். சில இடங்கள் ஸ்தல-ஸ்தாபனத்தில் சேராமல் வசதியற்று தனியாக விடப்பட்டிருக்கும். ஆகவே எல்லா இடங்களையும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வது மிகவும் அவசியமாகும்.

“அப்படிச் சர்க்கார் கம்பெனிகளை எடுத்துக் கொள்வதினால் அந்த கம்பெனிகளிலுள்ள ஊழியர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சிலர் கூறினார்கள். ஊழியர்களுக்கு முக்கியமான வழிவகை செய்யவேண்டியது அவசியமே. எங்கள் பகுதியில் கம்பெனியை சர்க்கார் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அந்த கம்பெனியில் ஊழியர்கள் அத்தனை பேரும் சர்க்கார் நிர்வாகத்திலேயே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார்கள். யாரும் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த கம்பெனியில் இருந்து வந்த அத்தனை பேரையும் சர்க்கார் தங்கள் நிர்வாகத்தில் எடுத்துக் கொண்டதால், எல்லா ஊழியர்களும் சர்க்கார் தங்களுக்கு இது ஒரு வரப் பிரசாதம் வழங்கியதாக சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் கூறியதுபோல் அப்படிப்பட்ட கஷ்டமே ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. சட்டப்படி தரங்கள் ஒரு வரையறைக்குக் கட்டுப்பட்டுவிடக்கூடாது என்ற காரணத்திற்காக சர்க்கார் உறுதிமொழி கொடுக்காவிட்டாலும், கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, அது லுள்ள ஊழியர்களையும் எடுத்துக்கொள்வதாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பதே போதும். அதனாலேயே ஊழியர்கள் யாரும் பாதிக்கப்பட மாட்டார்களென்று நினைக்கிறேன்.

“நண்பர் ராஜா சிதம்பரம் அவர்கள் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்வதில் அவர்களுக்கு ஒரு திட்டமான பதில் கொடுக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதாவது இத்தனை வருஷ காலத்திற்குள் நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம் என்று உறுதியாகச் சொல்லவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அந்தந்த கம்பெனி எரியாவில் இருக்கும் விவசாயிகளும், மற்றும் மின்சாரம் உபயோகிப்பவர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். சர்க்கார் இப்போது அதிகமாக நஷ்டஈடு கொடுத்து கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்ளும் நிலைமையில் இல்லை என்று கூறினார்கள். அது முற்றிலும் உண்மை. அனுபவத்திலும் நாம் காண்கிறோம். ஆனால் நண்பர் ராஜம் ராமசாமி அவர்கள் கூறியதிலிருந்து இந்தக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் விரைவில் எடுத்துக்கொள்வதற்கான நிலைமை வற்புடையிருப்பதாகவும், அதற்கான பொருளாதார வசதியும், ஈடுசெய்து கொள்ளமுடியும் என்ற நிலைமையில் சில திட்டங்கள் இருப்பதாகவும் தெரியவருகிறது. அந்த மாதிரி வேறு விதமாக நஷ்டஈடு கடன் எழுப்பும் முறையை சர்க்கார் கையாண்டு, அதன் நிர்வாகத்திற்கு கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்பதை நானும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

15th May 1954]

[Sri R. Krishnaswami Nayudu]

“ இப்போது இந்தக் கம்பெனிகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதன் மூலம் தேசிய மயமாக்கும் ஒரு விசேஷத்தையும் செய்ததாகக் காட்டப்படுகிறது.

“ தேசிய மயமாக்கும் விஷயத்திலே ஒரு சில பெரிய தொழில்களை அவ்வாறு சேர்த்துக்கொள்வதில் மத்திய சர்க்காருக்கு கஷ்டங்கள் இருந்தாலும்கூட, நம் மகாணம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலுமுள்ள மின்சாரக் கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொள்வது ஒரு பெரிய பிரமாதமான காரியமரக நமருத் தோன்றவில்லை. விவசாயிகள் மிகவும் நன்றாக இருக்கவேண்டுமென்றால், தனிப்பட்டவர்களுடைய நிர்வாகத்தை சர்க்கார் சீக்கிரமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரை தெரிவித்து, இத்தனை காலத்திற்குள் சர்க்கார் கம்பெனிகளின் உரிமைகளை எடுத்துக்கொள்ளுமென்று தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி செய்யாவிட்டால் கிராமப் பிரதேசங்களில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், பொதுநல சமுதாயத் திட்டம் போன்றவை கொண்டு வரப்போகும் இடங்களில் கம்பெனிக்கு சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய மின்சார விஸ்தரிப்பு ஏரியாவில் அவைகளை அமுலுக்கு கொண்டுவருவதால் என்ன செய்ய முடியுமென்று பூர்க்கவேண்டும். கம்பெனி நிர்வாகத்திலுள்ள இலாகாவில் செய்யக்கூடிய ஏரியாவிலும், பிர்க்கா டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் அமலுக்கு வரும்போது சர்க்கார் அங்கு மின்சார விஸ்தரிப்பை பிரயோசிக்க, கம்பெனிகளின் உதவியை நாடுவதைக் காண்கிறோம். சர்க்காருக்கு குறுகிய அளவு பொருளாதார வசதியிருக்கும். ஆகையினாலே சர்க்கார் எதிர்பார்க்கும் கால அளவுக்குள் இந்த மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை செய்வதற்கான வசதிகளை உண்டு பண்ணினாலும், குறுகிய காலவரைக்குள் பரந்த நோக்கத்தோடு அவைகளை கம்பெனிகள் உடனடியாக செய்ய முடியாது.

10-50
a.m.

“ ஆகவே இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப் பல நிபுணர்கள் ஏற்கெனவே ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். இதை மறுபடியும் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று தெரியவில்லை. ஆகவே இதை இன்னமும் காலதாமதம் செய்யாமல் உடனடியாக சட்டமாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the main object of the Bill is to remove certain defects pointed out by the High Court and the Supreme Court in the working of this Act, certain provisions of which have been held to be *ultra vires* of the Constitution of India because of some invidious distinction shown between the Local Authorities and private companies. The decision of the Supreme Court is of far-reaching of consequence.

“ The Preamble says that ‘ it is expedient in the public interests that the business and service of the generation and supply of electricity be carried on by the State of Madras to the complete exclusion of all other persons inclusive of citizens and local authorities ’. But the provisions of the Bill do not aim at taking over the management of the electricity undertakings at an early stage. One reason put forward by the Government is want of finance or funds to take over all these undertakings at once. Of course it is true. But paragraph 2 of the letter, dated 1st May 1954, addressed by the Secretary, Planning Commission, Government of India, to all Development Commissioners of State Governments, states ‘ For suitable schemes requiring Thermal sets of 500 KW. or 2,500 KW. and distribution lines from existing

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

[15th May 1954]

sources of supply, the Planning Commission is prepared to recommend the grant of loans by the Central Government'. The Planning Commission says that it has already recommended Rs. 11 crores to the Central Government to be granted to the several State Governments. I understand that this letter is most encouraging and if the State Government take steps in proper directions and prevail upon the Central Government, the Central Government would be too ready and willing to grant the necessary funds for acquiring the electricity undertakings.

"The State Government should bear one point in mind. There have been schemes and schemes regarding rural electrification. For instance, in Tiruchirappalli district in a particular area, Thathaiengarpet Firka, schemes were submitted by private licensees some five or six years back. But every time when villagers make applications it is said the schemes are under investigation. Even this year no scheme for extension to that area either under the National Extension Service or the Rural Development Scheme, has been included. It has not been possible to include the extension of electricity to that firka for want of finance. This year about 10 to 11 lakhs of rupees had been allotted to be advanced to private licensees. On 12th May 1954 in the chamber of the Hon. Minister for Public Works in the presence of the Hon. Minister for Agriculture, the main problem discussed was financing of the licensees. The difficulty is the licensees do not have funds and they say that they are not able to raise loans from the public because, the public have no confidence in these private undertakings in view of the impending legislation for nationalization of these undertakings. So, the public do not come forward to subscribe any more to the shares of these private undertakings. Therefore, the only alternative left for the private licensees is to approach the State Government for loans. So, if any rural electrification should be taken up, the private licensees have to be given some loans by the Government for undertaking the venture and the private licensees point out that rural electrification schemes would not work on a profitable basis so far as the licensees are concerned. Therefore, the Hon. Minister for Agriculture rightly pointed out to the licensees' representatives present that if the Government has to advance loans to private licensees for extension of electricity in rural areas, the Government itself might very well work the undertaking. It is quite right. But the only question is that after this announcement, unless the Government make a clear statement, that the private undertakings would be taken over by the Government only by a particular date or by a particular year, giving a table or list of such companies, these companies would not have any more enthusiasm either to take up the rural electrification schemes or to extend electricity to undeveloped areas. Therefore, the private licensees may require an assurance from the Government that either their undertakings should not be taken over by the Government for a certain fixed period or they should be given all possible help by way of loan, etc., by the Government. The Bill before us does not make this clear.

15th May 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

“ In one clause, I think it is clause 6, it is said that Government even after notification may decline to take over a management and even after sending notice to the party, it is not obligatory on the part of the Government to take over the management. Therefore, if the intention of the Government to give extension of electricity to rural areas is genuine, the private companies should be given all possible assistance or they should be given an assurance that their undertakings would not be taken over by the Government for some years to come. My own personal view is that instead of trying to help these private undertakings by loans, etc., if the Government have a *bona fide* intention in the matter of extension of electricity to rural areas, mainly for agricultural operations, the Government should find the ways and means. If necessary, they should even raise loans from the public and take over all the managements in the State, simultaneously paying adequate compensation to the private undertakings and try to work out a comprehensive scheme on a State-wide basis within a short period, so that the whole State may be benefited by these electricity schemes and agriculture may develop on proper lines. If necessary, the Central Government may be approached directly or through the Planning Commission for financial assistance, if the object of this Bill as enunciated in the Preamble is to be achieved.”

* SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். தனிப்பட்டவர் களிடத்திலும், முனிசிபாலிட்டிகளிடத்திலும் இருக்கக்கூடிய இந்த மின்சார சப்ளை ஸ்தாபனங்களை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டுவிடவேண்டுமென்று முன் வரும்போது அவர்களுக்குப் பெரும் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கவேண்டிய அவசிய மிருக்கிறது. இன்றைக்குச் சர்க்காரிடம் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டு மென்று கேட்கும்போது பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக சர்க்கார் அவைகள் ஒன்றையும் செய்யமுடியாமல் இருப்பதாக ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் கூறப்பட்டு வந்திருக்கிறது. கிராமப் புறங்களிலே, குறிப்பாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே, பம்பு செட்டுகள் வைத்து சாகுபடி செய்யவேண்டு மென்று விவசாயிகளுக்குப் பண உதவிகூட செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பல அனுகூலங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன. ஆனால் சிலருக்கு கடனாக அதிகப் பணம் கொடுக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தமாதிரியான இடங்களில் மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தால் அதன் உதவியால் இப்பொழுதாகும் செலவில் அதிகக் குறைவான செலவில் மிகுதியான பம்பு செட்டு ஏற்படுத்தி அதிகத் தண்ணீர் இறைக்கமுடியும். மின்சார ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொண்டு அதன் மூலம் நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கப்போகும் பணத்தைக்கொண்டே இந்தப் பிரதேசங்களுக்கு மின்சாரத்தை விஸ்தரித்தால் மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும். மேலும் சில புதிய தர்மல் ஸ்டேஷன்களையும் ஏற்படுத்தலாம். கிராமப்புறங் களிலுள்ள மக்களுக்கு விவசாயத்திற்கு வேண்டிய மின்சாரமும், ரேடியோ போன்றவைகளும் வைத்துக்கொடுக்கலாம். ஆகவே இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11
a.m.

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, the object of this Bill is to nationalize electrical undertakings in the State. It must be remembered that there are two things involved in this question. The first is the generation of electricity and the second is the distribution of supply of electricity to the people. What the Government in my view ought to do primarily

[Sri N. Gopala Menon]

[15th May 1954]

is to see that electricity is generated on a large scale and that it is distributed by private agencies and local authorities. In many cases the Government may do it themselves and it is all right. But I think they must think several times before they decide on investing large sums of money in purchasing electrical undertakings. It is something like this. A planter who produces say coffee wants to get all the profits for himself and not only that, he wants to do the transport of the coffee himself to the plains and then he wants to have retail shops all over the State so that even that profit which a private dealer might get goes to his pocket. The Government generate electricity and they ought to allow other people, particularly local authorities, to distribute that electricity. Now the Government are impeding and restricting the power particularly of local authorities to distribute electricity because they want to acquire those concerns which the local authorities are now running. The local authorities themselves are under a tremendous handicap because they do not have sufficient funds for running their own administration. They have now this Damocles' sword hanging over them; it hangs over individual licensees also from whom the Government may at any time by an order take over the undertakings. The incentive, therefore, to have more electrical undertakings will be gone because they are not sure of their ground. At any moment, the Government will come in and say that they will take over the undertakings; it will be especially so if these undertakings yield large profits. Then, Sir, what is the amount that the Government will have to invest if they take over these? It is somewhere about three to four crores of rupees. Granting that this sum of money is available, where is the necessity for acquiring the undertakings? The Government can as well invest this money in generating electricity and see that it is made available in every village, and in every nook and corner of the State. That I think would be a more commendable thing. Then, Sir, what about the financial position of the Madras State? I had occasion to calculate some time ago, when Madras remained a composite State, the financial burden of the State and was shocked to find that every day the composite State had to pay somewhere about Rs. 60,000 towards interest and repayment of loans. I do not know what the present position is with regard to our State because I have not calculated it. We have a tremendous financial burden because we have to pay considerable sums of money towards interest and towards repayment of loans. When we have such a big burden on our heads, we want to prevent the agencies and local authorities from doing what they can and take that work on ourselves. Their enthusiasm is curbed. Nationalization is good of course but it is good only to a certain extent in my opinion. It will be proper for the Government if they restrict themselves to generate electricity and spend large sums of money for that purpose alone. Let them not undertake even the supply of electricity. Even in the matter of compensation, they make a distinction between the individual licensees and the local authorities. I think, Sir, that ordinarily local authorities must be encouraged

11-10
a.m.

15th May 1954]

[Sri N. Gopala Menon]

because they are a body corporate doing something good for the people. I find that the local authorities are paid a little less than what the individual licensees get. The licensees will get twenty times their annual profit. In my view this discrimination should not be made. There is absolutely no point in saying that a legislation should stand its test in a court of law. That should not be the criterion to decide whether the law is good or not. We must see whether we are morally justified in bringing in such legislation. When we acquire the undertakings on which the local authorities depend so much for their finances we deprive them of the opportunity to give more amenities to the people. If in the hope that we shall be getting more money we acquire these undertakings we shall see sooner or later, that the local authorities fail to fulfil the expectations of the people. It is a dangerous and risky job for the Government to take away these electrical undertakings from them.

“ Sir, I have referred to some discrimination sought to be made in the Bill between individual licensees and the local authorities. If the Act is taken to a court and its validity challenged, I do not know what its fate will be. Here, of course, we have a clause—clause 24, which says that if any difficulty is experienced in giving effect to the provisions of the Act, the Government may do anything which appears to them necessary for the purpose of removing such difficulty. Fortunately, we do not find the ordinary clause that we see in so many other enactments that the Government's action shall not be called in question in a court of law. But what is the meaning of saying that they shall be empowered to do anything? Such a provision ought not to find a place in a proper piece of legislation, which deals with the rights of the individual and also of the Government.

“ As far as the general principles are concerned, I would very strongly urge that this Bill ought to go to a Select Committee. Every clause must be gone into and sifted and all possible defects must be remedied. Let us see that this matter is not again taken to a Court of Law. We have had experience of the previous Act in the High Court and the Supreme Court. It cannot be said that this is a piece of legislation on which the best minds have devoted their attention. On the other hand I think it preferable that this Bill be referred to a Select Committee when members who have had experience in this line may offer their suggestions. I do not think that Government would lose anything by referring this Bill to a Select Committee. After all it may be only a matter of some time. Government may notify that this Act may take effect from a period that may be fixed. It is provided that even if the Government give notice to acquire an undertaking they can take one year to give effect to the purport of that order.

11-20
a.m.

“ The question of compensation, the matter relating to managing agents—all these may be gone into a little more thoroughly by

[Sri N. Gopala Menon]

[15th May 1954]

some experienced people. That is why I would urge on the Hon. Minister for Public Works to consider the desirability of having this piece of legislation referred to a Select Committee."

* **SRI S. RAMALINGAM** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சபை முன்பு கனம் அமைச்சர் அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருப்பதற்கான காரணத்தைக் கூறும்போது இந்த ராஜ்யம் ஸ்ராவமுள்ள பொது மக்களுக்கு மின்சார வசதியைச் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை நோக்கமாகக் கொண்டே தனிப்பட்டவர்களிடத்திலும், ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களிடத்திலும் இருக்கும் மின்சார ஸ்தாபனங்களை சர்க்காரே எடுத்து நடத்த உத்தேசித்து இதனைக் கொண்டுவந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். கொடுக்கின்ற காரணம் மிகவும் நியாயமானது. இதற்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இருக்கமுடியாது. ஆனால் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் மட்டும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கமுடியுமா என்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கும் சில தனிப்பட்ட முதலாளிகளும், ஸ்தல-ஸ்தாபனங்களும் இந்த மின்சாரக் கம்பெனிகளை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்காரும் மின்சாரம் விநியோகம் செய்கிறார்கள். அவைகள் என்ன முறையில் நடைபெற்று வருகின்ற தென்று பார்க்கவேண்டும். கோயம்புத்தூரில் மின்சார விநியோகத்தை சர்க்காரே நடத்துகிறார்கள். அங்கேயுள்ள கிராம விவசாயிகள் தங்களுக்குப் போதுமான மின்சார சப்ளை விவசாயத்திற்கு அளிக்கவேண்டுமென்று மனுக்கள் கொடுத்து பல மாதங்கள் ஆன பின்பும் கூட இன்னும் அவர்களுக்குச் சப்ளை செய்யப்படவில்லை. குறைந்த பட்சம் மூன்று மாதங்களுக்காவது எவ்வளவு மின்சாரம் வேண்டுமோ அதன் தொகை முன் கட்டணமாகவே செலுத்தப்படவேண்டுமென்று நிர்ಬந்தம் செய்யப்படுகிறது. இன்னும் பல கிராமங்களில் பல பகுதிகளில் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்கும்போதெல்லாம் சர்க்கார் தங்கள் நிதி நிலைமை சரியாக இல்லையென்றும் ஆகவே அம்மாதிரி விஸ்தரிக்க இயலாதென்றும் சொல்லி வருகிறார்கள். குறிப்பாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மேட்டுப்பாளங்கான பிரதேசங்களுக்குத் தண்ணீர் இறைப்பதற்காவது மின்சாரத்தைச் சப்ளை செய்ய வேண்டுமென்றால் நிதி நிலைமை சரியில்லாததால் யோசித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த ஜில்லாவிலுள்ள உளுவூர் பிரிக்கா ரொம்பவும் மோசமானது. இந்தமாதிரியாக எந்தெந்த பிரதேசங்களில் இன்றைக்கு மின்சார விநியோகம் சர்க்காரிடமே இருக்கிறதோ அந்தந்த பிரதேசங்களில் கூட கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் சப்ளை செய்யச் சொன்னால் நிதி நிலைமையைக் காட்டி சர்க்கார் அதனைச் செய்யாது மறுத்துவருகிறது.

"அடுத்தபடியாக, தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளிகளுக்கும், முதலாளிகளுக்கும் தகராறு ஏற்பட்டால் தொழிற்சபப் பிரகாரம் சர்க்கார் அவைகளை விசாரிக்க தொழில் கோர்ட் அமைக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்காரின் கீழ் இருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான கஷ்டம் இருந்தாலும்கூட அவைகள் கவனிக்கப்படுவது கிடையாது. தங்கள் கருத்துக்களை வற்புறுத்த அவர்கள் கடை செய்யப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தொழில் கோர்ட்டுக்கு போகவும் முடியாது. இப்படி சர்க்கார் ஸ்தாபனங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு அடிப்படை உரிமைகளே மறுக்கப்படுகின்றன. இம்மாதிரியான பல கஷ்டங்களை சர்க்கார் உண்டாக்குவதன் காரணமாக மின்சார விநியோகத்தை தேசியமாக்குவோம் என்பதைக் கேட்டோற்போது, தேசியமாக்கும் திட்டமே சரியானதல்ல என்ற எண்ணத்தை மக்களிடையே உண்டாக்கிவிடுவார்களே என்று பயப்படுகிறேன். தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்போது அதன் நிலைமை, நிர்வாகம் எதுவும் பாதிக்காமல் இருப்பதற்கான முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டாக வேண்டும்.

"அதோடு இன்னொரு விஷயம். இந்தத் தொழில்களை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு சர்க்கார்

15th May 1954] [Sri S. Ramalingam]

நஷ்ட ஈடு கொடுத்தாக வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முன் வரும்போது நம் ராஜ்யத்தின் நிதி நிலைமை சீர்திருந்திப் போகுமா? போகுமென்று சொல்லிவிட முடியாது. பணமில்லாமையினால் ஏற்கெனவே எடுத்துக்கொண்டு பல திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடக்காமல் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்வதற்காக நாம் பொது மக்களிடமிருந்து ஏராளமாகக் கடன் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த நிலைமையில் தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடமும் உள்ள கம்பெனிகளை எடுத்துக்கொண்டு ஏராளமாக அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு இப்பொழுது சர்க்காரின் கீழ் இருக்கும் ஸ்தாபனங்களையே விரிவான முறையில் நடத்தலாம். அல்லது புதுப்புது தெர்மல் ஸ்டேஷன்களையே ஏற்படுத்தலாம். அதோடு அதே கம்பெனிகளுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் கடன் கொடுத்து அவர்களை கிராமங்களுக்கும் மின்சாரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் செய்யலாம். இதைச் சர்க்கார் நன்கு ஆலோசனை செய்யவேண்டும். கடந்த முன்று ஆண்டுகளாக மின்சார சப்ளைக் குறையினால் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பாதி நேர வேலையே செய்திருக்கின்றன. இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தொழிலாளிகளே. இந்த மாதிரியான நிலை இனிமேல் வராமலிருப்பதற்கு சர்க்கார் இந்தக் கம்பெனிகளுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு அதிக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய பல தெர்மல் ஸ்டேஷன்களைக் கட்ட ஏன் முன்வரக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். நான் மின்சாரக் கம்பெனிகள் எல்லாவற்றையும் தேசியமாக்குவதை ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால் நடைமுறையில் அதனால் தீங்குகள் உண்டாகக் கூடாது. ஆகவே இதைப்பற்றி எல்லாம் பரிசீலனை செய்ய இதைப் பொறுக்கு கமிட்டிக்குவிடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. THINAKARASAMY THEVER :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்தச் சபையில் விவாதத்திலிருக்கும் இந்த மின்சாரத் திட்டங்களை தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல எண்ணுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த அளவிலே நமது இந்திய யூனியனில் உள்ள பல மாகாணங்களில் நிலைமை என்னவென்று பார்க்கும்பொழுது நமது சென்னை சர்க்கார் இந்த மின்சார விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே விசேஷ சாதனை சாதித்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையிலே இந்த சபையில் கொண்டுவரத்திருக்கும் இந்த மின்சார தேசிய மயமாக்கும் திட்டம் தனிப்பட்டவர்கள் ஸ்தாபனங்களையும், அவர்களிடத்திலே உள்ள மின்சார கம்பெனிகளையும் சர்க்கார் தேசிய மயமாக்க இப்போது கெண்டுரவரப் பட்டிருக்கும் இந்த விஷயமானது மிகவும் போற்றக்கூடியதுதான். ஆனதுபற்றி நம்முடைய சர்க்கார் இந்த விஷயத்திலே முற்போக்கு சாதித்தமைக்கு நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அதிலும் இந்தத் திட்டம் எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்று பார்ப்போமேயானால், நமது மாகாணத்திலே பெருவாரியாக பிற்போக்கு சமுதாயத்தினர் வாழும் கிராமப்பகுதிகளிலும் ஏழை விவசாய மக்கள் வாழும் பிரதேசங்களிலும் மிகவும் அத்தியாவசியமான இந்த மின்சாரத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் விசேஷமான முற்போக்கு நிலைமை ஏற்படும். இன்னும் சொல்லப்போனால், இந்த மாகாணத்திலே பிற்போக்கு சமுதாயம் வாழும் பிரதேசம் 100-க்கு 90 பாகங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இந்த முற்போக்கான திட்டத்தை கொண்டுவர வேண்டுமானால், விவசாயிகளுக்கு தாராளமாக இந்த மின்சாரத் திட்டத்தை தேசிய மயமாக்கினால்தான் உதவி செய்ய முடியும். அதிலும் விசேஷமாக இங்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லுகின்றேன். மதுரையில் திருமங்கலம் தாலூகாவிலுள்ள 43 கிணறுகளுக்கு 1950-ஆம் வருஷத்திலே இந்த மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று நானே கேட்டேன்; கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன? நான் சர்க்காரை குறை கூறவில்லை. கொடுக்கக்கூடாத நிலைமையில் சர்க்கார் இருந்தது. இம்மாதிரி தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதால் இனி இந்த குறை வராது. வெகுவாக நிவர்த்தி செய்யப்படுமென்று நம்புகிறேன்.”

[Sri S. Thinakarasamy Thevar] [15th May 1954]

“உசிலம்பட்டி பிராந்தியம் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. ஆறு வருஷ காலமாக லட்சக்கணக்கான ஏழை மக்கள் வாழும் அந்தப் பிரதேசத்திற்கு இவ்வசதிகள் கிடைக்கவில்லை. காரணம் என்ன? முன் சொன்ன காரணம்தான். ஆஸ்படியால் அழகாக அமையும் திட்டம் எதுவோ, அதைக் கொண்டுவந்தமைக்கு விசேஷமாகப் பாராட்டிக் கொள்ளுகிறேன். அதிலும் இந்த கம்பெனிகளுக்கு நஷ்டஈடு பெருமளவிலே கொடுக்கும் விஷயத்தை சர்க்கார் விசேஷமாக கவனிக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்களுக்கு ஓரளவு சிறுதொகை கொடுத்தால் போதும். பல தவினைகளாக கொடுத்த, அந்த கம்பெனிகளை யெல்லாம் தேசிய மயமாக்கிக் கொள்ளலாம். பெரிய தொகை கொடுக்கவேண்டுமென்று அவசியம் இல்லை. இம்மாதிரியான முறையில் பணம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு வரப்படுமேயானால் இந்தத் திட்டங்களை பல இடங்களிலும், மாகாணத்தினுடைய எல்லாப் பாகங்களிலும் ஒரு சில வருஷ காலத்திலேயே விஸ்தரிக்கும்படியான அளவிலே இந்த திட்டத்தை நாம் அமுல் நடத்தலாம். ஆகவே அதற்கான வழிகளை உடனே செய்யவேண்டியது அவசியம். ஆனதுபற்றி இந்த நஷ்டஈடு கொடுக்கும் விஷயத்தை அனுசரித்து, பல வருஷங்களில் கொடுக்காமல் குறுகிய காலத்தில் கொடுக்கவேண்டுமென்று சிலர் கூறலாம். இந்த தனிப்பட்ட கம்பெனிகள் பெருத்த அளவிலே இருக்கின்றன. ஆகையால் பல வருஷங்களில் கொடுப்பதே சர்க்காருக்கு இயலுமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். (At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“இந்த கம்பெனிகளில் வேலைபார்ப்போர் எல்லாம் இப்போது நல்ல முறையிலே வேலை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்தக் கம்பெனிகள் தேசிய மயமாக்கப்படும்போது, இந்தக் கம்பெனிகளில் ஏற்கனவே வேலை செய்வோரை அப்படியே சர்க்கார் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் சில நண்பர்கள் இந்தக் கம்பெனிகளில் வேலை பார்ப்பவர்களை சர்க்கார் வைத்துக் கொள்வதில்லை என்று சொன்னார்கள். அதனால் அவர்களுக்குத் திகிலே ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அவ்வாறு செய்யப்போவதில்லை. ஆகவே பல கம்பெனிகளில் வேலைபார்க்கும் சிப்பந்திகள் சந்தோஷமாகவே இதை வரவேற்கிறார்கள். சர்க்காரிடம் உத்தியோகம் செய்வதற்கு அவர்கள் தயாராகவே இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தக் கவலை நம் சர்க்காருக்கு வேண்டியதில்லை. ஏற்கனவே இந்த மாகாணத்திலே இந்த மின்சாரத் திட்டத்தை விசேஷமாக பெருத்த அளவிலே செய்திருக்கின்ற அனுபவம் இருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களும் அவற்றில் விசேஷ பங்கேடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனபடியால் அதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விட்டு நேரத்தை வீணைக்காமல், கூடிய சீக்கிரத்தில் அதை அமுல் செய்து, மக்கள் பலனை அனுபவிக்க வழி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மின்சார அபிவிருத்தி திருத்த சட்டத்தை மந்திரி சபை கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்த மசோதாவானது ஏற்கெனவே இருக்கிற சட்டம். இதிலுள்ள சிக்கல்களை நீக்கும் அவசியத்தை முன்னிட்டு இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மின்சார உற்பத்தியை எப்படி அபிவிருத்தி செய்து மக்களுக்கு உதவியெய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையை விளக்கவில்லை என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட காரணத்தினால் ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்ய சரியான மசோதாவை தயாரித்தால் நாட்டுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடியதாய் இருக்கும். கோர்ட்டுகளிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும், என்ற காரணத்திற்காக செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று யோசனை கூறுகிறேன். செலக்ட் கமிட்டிக்கு விரும்புமையோசனையை சர்க்கார் கட்டி மறுத்து அந்த யோசனையை நிராகரித்தால் நாம் சொல்லும் சில விஷயங்களையாவது கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மின்சார தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தை பொறுப்புடன் ஏற்று நடத்துவது மிகவும் அவசியம். இதை ஜனங்களின் நன்மைக்காக சர்க்கார் அபிவிருத்தி செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

15th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

“ இந்த நிர்வாகத்தை எடுத்து நடத்தவதில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனத்தில் மின்சாரம் விநியோகிக்கும் முறை சரியானபடி இல்லாததினால் தனிப்பட்டவர்களின் நிர்வாகத்தை பூராவும் துரிதமாக சர்க்காரே எடுத்து நடத்தவேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொள்ளும்போது நஷ்டஈடு கொடுப்பது பற்றிய ஆகேஷன்கள் பல எழும். நஷ்டஈடு கொடுக்கப்படவேண்டியது மிக மிக அவசியம். இப்பொழுது இருக்கும் கனம் பக்தவத்சலம் மராமத்து மந்திரியாக இருந்த பொழுது எந்த விதமான மனக்கஷ்டமும் இல்லாது 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்ட ஈடாக கம்பெனி முதலாளிகளுக்குக் கொடுத்தார்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I would like to inform the hon. Member that the acquisition of the Madras Electricity System had had to be done under the then existing Madras Electricity Supply Act. We had no other alternative. Notice had already been given by the previous Advisers' Regime. If we had not taken action the licence would have been automatically renewed for another term. Under those circumstances we had to acquire and had to pay compensation in accordance with the terms and provisions of the then existing law.”

SRI M. KALYANASUNDRAM:—“ அடுத்த சட்டம் வரும் வரைக்கும் அதை நீடித்து பிறகு எடுத்துக் கொள்ளலாம். வெள்ளைக்கார முதலாளிகள் நஷ்டயீட்டை ரொக்கமாகவே வாங்கிக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். நஷ்ட ஈட்டைக் கொடுப்பதில் முதலில் ரொக்கமாக கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இதைக் கடனாக வைத்துக் கொண்டு சில வருஷ தவணைகளில் கொடுத்து விடலாம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லி விருப்பு கிறேன். இதையே அங்கீகரிக்கவேண்டும். என்னுடைய வாதப்படி அப்படியே சரி என்று நான் சொல்லவில்லை. என்னுடைய யோசனை சரியானதாக இருந்தால் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

“ முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து திடீரென்று சர்க்கார் இந்த மின்சாரத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. அப்படி எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் இன்றைய தினம் சர்க்கார் பணத்தைக் கொடுத்து விடத்தான் வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையில், அதாவது சர்க்காரின் நிதி நிலைமை அபிவிருத்தியடையும் வரைக்கும், ஸ்தல ஸ்தாபனங்களே நிர்வகிப்பதற்கு விட்டு விடலாம்.

“ இன்னும் இரண்டொரு முக்கியமான விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், இப்பொழுது நிர்வாகத் திறமை என்ற பிரச்சனையில் சர்க்காருக்கு அதிக கௌரவம் இருக்கிறது. சர்க்கார் நிர்வாக விஷயத்தில் முக்கியமாக அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். ஜனங்களிடத்தில் கனியமாக நடந்துகொள்ளும் முறையைக் கையாளவேண்டும். தனிப்பட்ட முதலாளிகள் எவ்விதம் நடத்தினார்கள்? அதைப்பற்றி பொது ஜன அபிப்பிராயம் என்ன என்பதை யெல்லாம் மனதில் கொண்டு தகுந்த திட்டங்கள் தீட்டவேண்டும். சாதாரணமாக Engineers, Supervisors முதலியவர்கள் சர்வாதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. அவர்கள் தொழிலாளர்களிடத்தில் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளவேண்டும். அதற்காகத்தான் Government Motor Transport-ல் உள்ளதுபோல பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு போர்டை ஏற்படுத்த வேண்டும். இது பொது ஜனங்களின் மேற்பார்வையில் இருப்பது அவசியம். இதற்கு ஒரு பொறுப்பு வேண்டியதாய் இருக்கிறது. இந்த யோசனையைக் குறித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-20
a.m.

“ தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். அவர்களை நிரந்தரமாக அமர்த்திக் கொள்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். அவர்களுக்குச் சம்பளம் சாதாரணமாக ரூ. 100 அல்லது 70-க்கு குறைந்ததாக இருக்கக் கூடாது. அன்றாட கூலிகளாக அவர்களை

[Sri M. Kalyanasundram] [15th May 1954]

நடத்தக் கூடாது. முதலில் அவர்களுக்கு வேலை கொடுத்துவிட்டு பிறகு அவர்களை Retrenchment என்று சொல்லி வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடக் கூடாது. அப்படி இருந்தால் எப்படி மின்சார அபிவிருத்தி செய்ய முடியும்? தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு உற்சாகம் இருந்தால்தானே வேலைகளும் நல்ல முறையில் நடக்கும். ஆதலால் அவர்களின் சம்பள விஷயத்திலும், வேலை நேரத்திலும் மிகவும் பொறுப்புடன் நடந்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, Sir, at the outset many speakers who have spoken here on this Bill have asked that this Bill should be referred to a Select Committee. I do not subscribe to that view because the essential factor that is to be considered in this connection is that this Bill has been brought here to rectify some defects in the previous Act of 1949. The previous Act was considered in all its aspects. It was referred to a Select Committee which held several sittings and completely thrashed out this question. I have got the volumes of the Legislature proceedings wherein the previous Act was discussed. I see from those volumes that all the aspects of this question have been considered in detail. That Act has become defective in only a few respects which I have specified in the Statement of Objects and Reasons in this Bill. In the Supreme Court that Act was held *ultra vires* because of the fact that this subject was not to be found either in the State List or in the Concurrent List and as such the previous approval of the Governor-General of India ought to have been obtained under the Government of India Act of 1935, before that Bill was passed by the Legislature of Madras. It was primarily a technical defect. Now under the present Constitution there is entry in both the lists and as such it is *intra vires* of this Legislature to enact the present measure. The present measure is intended to rectify that technical defect which was committed before.

“ The other thing is about the discriminatory nature of the compensation which has been offered to the local bodies. I may point out that the legislators then had in view the nationalization of electricity in England. They considered that the local authorities were after all a limb of the Government and as such they made provisions in a different way for the municipalities and the Borough Councils there. Taking a hint from that, our previous legislators had that measure enacted differently. But however that has been rightly pointed out by the High Court as a discriminatory piece of legislation. We have now come forward to remove that distinction also. It is again purely a technical question. Only on technical ground the previous Act has been held invalid.

“ I would like to inform the House that even though many members have spoken in favour of referring this Bill to a Select Committee, I am sure that all people are agreed that the nationalization of electricity undertakings is a step which should not be objected to. Of course Mr. T. K. Rama spoke saying that nationalization of electrical undertakings is not the right policy. It is not

15th May 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

the intention of the eminent politicians of this country to proceed ahead with nationalization too quickly; on the other hand they want to go slow. That does not mean that we should not make a start. This is one in that direction. Mr. Rama spoke about the local authorities. He said that they might be left out and private undertakings acquired. Again he said that this Act itself may be deferred. His speech was full of conflicting ideas and he was blowing hot and cold at the same time, with the result I could not understand head or tail of his speech. One thing I was able to understand from his speech and that was that he was talking on behalf of local authorities and was pleading that they should be given more compensation. His speech reduces itself to that. Beyond that I am not able to see anything purposeful or intelligible enough in it to understand.

“ Mr. D. K. Raju said that this Bill should be referred to a Select Committee. He was saying that because this Bill was defective and contained some legal complications, it might be questioned in a Court of Law and so on and so forth. Well, Sir, I have made it clear that the defect pointed out by the High Court and the Supreme Court were only of a technical nature. That has been removed now. All the other sections of the previous Act are all quite correct. Our legal opinion also is that there are no such defects in this Bill as to make it invalid in a Court of Law. Mr. D. K. Raju was pessimistic and he wanted that this should be referred to expert legal opinion. I cannot subscribe to that view. On the other hand, I would urge Mr. D. K. Raju to come forward with his legal acumen and point out how this Bill is defective. Several things have happened in spite of the best of human efforts. It is but natural that we commit mistakes. There is nothing to feel pessimistic when it is pointed out that we have gone wrong. We have to learn from experience. We have got to go on. That sort of pessimistic attitude will not help anybody to proceed further. Therefore I would request Mr. D. K. Raju to consider this aspect of the question and not be pessimistic about this Bill becoming infructuous when challenged in a Court of Law.

“ There were various other speakers also. A pertinent question was raised by the hon. Member Mr. Rajachidambaram. He has said that by the passing of this Act, the Damocles sword would be left hanging over the head of the private licensee. He asked: ‘ What incentive can there be for the licensee to invest more money and spread electricity and thus go to the rescue of the rural population? ’ It is a very very pertinent question. He wanted that the feeling of suspense that has been created in the mind of the licensees should have been removed by some assurance in the Statement of Objects and Reasons. The statement that we attach to the Bill is a very brief one. Since the question has been raised on the floor of this House, I can elaborate it and clear the feeling of suspense by saying that it is not our intention to take

[Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [15th May 1954]

over all the undertakings immediately after this Bill becomes law. We are thinking of proceeding very slowly and it is not our intention to acquire undertakings which have been excellently catering to the needs of the people. At the inception we want to take over undertakings which are incompetent or which are not serving the interests of the public to the best advantage. With regard to other undertakings my idea is that we should get into contact with them and draw up a programme to be executed by them either co-ordinated with Government help or independently by themselves if they could undertake the schemes. A time-limit will be set within which the licensees should satisfactorily complete those schemes. I give the assurance on the floor of this House that they will be made to feel that there is a definite date by which their undertakings would be taken over. I quite agree that unless that is done, it will not be possible for any licensee to launch upon any scheme which is very necessary in the present set-up.

“ Then, Sri Rajam Ramaswami expressed a doubt about clause 14 which refers to managing agents. I assure him that all the implications of the clause have been thoroughly examined and I do not expect any difficulty there. He and some other Members also mentioned about the staff in all these licensees' undertakings. It will be the paramount duty of the Government as far as possible and as far as practicable to absorb all the workers in all these undertakings without most probably insisting upon any qualification or other conditions that may apply to Government institutions.

“ Mr. Palaniyandi mentioned about my reference often in this House to unremunerative schemes. He is making a misleading statement that I have been after profit. I never tried for profit. I only said that the Government should not be out of pocket in respect of investment on any particular scheme as any loss has ultimately to be borne by the general tax-payers of the State. That has been mistakenly interpreted and he said that I am after profit.

“ People and the hon. Members here should understand the reason for acquiring the electricity undertakings of local authorities also. The intention of the Government in acquiring such undertakings is that they should get the profit, which the local authorities have been getting, for utilization on rural electrification. That is the purpose and the purpose is not to make the local authorities get into difficulties. Mr. T. K. Rama himself confessed that local bodies are the limbs of Government. My own hand will not revolt against me and if it revolts, I have got to cut it off. (Sri M. Kalyanasundram : ‘ Just to save life, the hand can be amputated.’) Suppose gangrene sets in, I have got to remove it. If the Government want profit, they want it only for the sake of the people.

“ It is one thing to say that the Government are not conducting their electricity department in an efficient way and that there are departmental defects. I do admit that there are defects and it is quite a different thing to say that on that score the Government

15th May 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

should not acquire the electricity undertakings. Just because of inefficiency and defects, the principle underlying this Bill cannot be given up. That Government are not administering the electricity department efficiently is a charge levelled against the Minister and the department, and the Minister and the department are answerable for it. Some hon. Member pointed out that we were drawing from the general funds also. He himself must suggest some way by which that defect could be remedied. That question can be discussed in the budget session and on various other occasions, and if specific defects are brought to my notice, they could be rectified. But it cannot be correlated to, or mixed up with, this issue. That is a separate problem which has no bearing on this issue. Since the hon. Members have taken this opportunity to refer to that matter, I can only say that I will look into it. But that cannot form a relevant subject to criticise this measure. The principle of the Bill should be accepted. My submission is that there is no case made out for referring this matter to a Select Committee, because it has been considered at length by all the legislators. Some of the speakers like Mr. N. Gopala Menon said that the best minds had not been put on the job. That is a reflection on the previous House. Similar minds have come in now; only another set of minds is assembled in this hall. 'If we call our fathers fools, our wiser sons will call us so.' So I do not accept that kind of argument, that too from a lawyer. (Sri N. Gopala Menon : 'Conditions have changed.') Conditions will still be changing. A time may come when we will be criticised.

"With reference to compensation, we have made a liberal provision. We have allowed a compensation of twenty times the average of the last five years' net annual profit, and there can be no grievance about it. Of course, anybody would like to get as much compensation as possible. Nobody in this world would refuse if more compensation is paid to him. In that way, Mr. Raju, a licensee, could fight, and he fought from a selfish point of view. (Interruption by Sri K. Vinayakam.) I know the hon. Member will not agree. Mr. Raju is in the hon. Member's group and, therefore, he will have to support Mr. Raju's move for referring the Bill to a Select Committee. It is lip-sympathy that is shown."

SRI K. VINAYAKAM :—"The Hon. Minister is questioning the sincerity of hon. Members."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—"Government cannot be called selfish. Government is not myself or any one person."

(Sri K. Vinayakam rose.)

MR. SPEAKER :—"The Hon. Minister is not yielding."

SRI K. VINAYAKAM :—"I rise on a point of order, Sir. I wish to know whether the Hon. Minister is in order in questioning the sincerity of the speeches made on the floor of this House by the Opposition Members."

[15th May 1954]

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I did not question the sincerity of the speeches.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Hon. Minister was questioning the sincerity of the Members supporting Mr. Raju.”

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ A Member of the Opposition nodded in assent of my statement. The initiative came from that side. I am very sorry that the hon. Member did not note that.

“ Sri S. Ramalingam spoke about the defects in the electricity department and the delay in extending power. He also mentioned about the three months' deposit. I have already given an assurance in this House that I shall leave no stone ~~unturned~~ to see that these things are made cheaper, and my assurance is still there. Even now the file is before me. I am fighting with the department to reduce this three months' deposit and I am going to see to it.

“ Mr. M. Kalyanasundaram rightly mentioned about the feeling of suspense created in the mind of the licensees. The same question was raised by Mr. P. B. K. Rajachidambaram. As I mentioned earlier, we will deal with this question and make them secure with reference to their undertaking and further investments.

11-40 a.m. “ Incidentally, he also mentioned that the confidence of the people in the Government administration must be roused. I agree with that statement. If we want to rouse their confidence and more especially when we are launching upon a big scheme like the present one, they should feel that they will be better off when the electricity undertakings are managed by the Government rather than by the licensees, local authorities and others. I entirely agree that it should be our earnest endeavour to rouse the confidence of the public in the Government administration in this respect. We won't spare any effort to achieve this end and ere long we will be able to fulfil the expectations of the people.

“ Mention has also been made about the formation of an Electricity Board. There has been a direction from the Centre in this connection and we have got to form a Board at some time or other. It is only our intention to complete all the big schemes which we have under contemplation like the Kundah and Periyar Schemes so that we can make the entire Madras Grid perfect. Then, we will think of integrating the whole thing and forming a separate Electricity Board under which system all these grievances will disappear and there will be uniform administration in the country.

“ When the undertakings are taken over, the staff in the concerns will be absorbed in the new service as far as practicable.

15th May 1954] [Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

“ Sir, I have fairly dealt with all the objections raised here on the floor of the House. I am sure the hon. Member Sri Kachidambaram is satisfied with what I have stated here. I request the hon. Member Sri D. K. Raju to withdraw his amendment to refer this Bill to a Select Committee and allow the Bill to be proceeded with.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ On a point of personal explanation, Sir. Lip-sympathy அதாவது பேரளவுக்கே அநுதாபம் என்றார்கள். ஸ்ரீ ராமா அவர்கள், நஷ்டஈடு கொடுப்பதை பற்றி ஆலோசிக்க இதை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்ற எதிர்க் கட்சி கொண்டுவந்த பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி என்றால் ஸ்ரீ ராமா அவர்கள் ஆதரவும் உடட்டளவு ஆதரவு போலத்தானே ஆகும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ On a point of clarification Sir. கனம் மந்திரி அவர்கள்தான் தன் மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாக தன் கையெழுந்தாலும் அந்தக்கையை வெட்டி யெறிந்துவிடுவேன் என்று சொன்னார். அவர் கட்சியில் உள்ள ஸ்ரீ கோவிந்தனும் இன்னும் சில அங்கத்தினர்களும் எதிர்க் கட்சியார் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை ஆதரித்துப் பேசி இருக்கிறார்களே. அப்படியானால் அவர்களை காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்தே நீக்கி விடுவார்களா ? ”

* **THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—**“ That is not gangrene. That is a treatable disease.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’ ”

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall put the original motion to the vote of the House. The question is—

‘ That the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Bill, 1954, be taken into consideration at once.’ ”

The motion was put and carried.

Clauses 3 and 4 were then put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That clause 5 do stand part of the Bill.’ ”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ For the existing clause, substitute the following :—

“ 5. Compensation payable to a licensee.—The compensation payable to a licensee on whom an order has been served under section 4 or whose undertaking has been taken over before the commencement of this Act, shall be an amount equal to twenty times the average net annual profit of the undertaking during a period of five consecutive account years immediately preceding the vesting date.” ”

The amendment was duly seconded.

[15th May 1954]

SRI D. K. RAJU :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ *In the Explanation to Basis A, omit the words and letters “ Part A or Part B, as the case may be,”.*‘ *In Basis C, item (ix) (a), after the words “ at fifteen per cent on the “ occurring in line 5, insert the word “ book.” ’ ’ ’*

SRI C. KANDASAMI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI T. K. RAMA :—“ I move the following amendments :—

‘ *In sub-clause (1) (Basis A) after the word “ date ”, add the following words “ and such other sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee ”.*‘ *In the Explanation to sub-clause (1) (Basis A), omit the words “ or Part B, as the case may be ”.*‘ *In sub-clause (3) (iv) (Basis C), for the words “ Less depreciation calculated in accordance with Schedule II ”, substitute the words “ such sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee ”.*‘ *In sub-clause (3) (v) (Basis C), for the words “ Less depreciation calculated in accordance with Schedule II ”, substitute the words “ such sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee ”.*‘ *In sub-clause (3) (v) (Basis C), for the words “ Less depreciation calculated in accordance with Schedule II ”, substitute the words “ such sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee ”.*‘ *In the Explanation to sub-clause (3), (Basis C), add the following new paragraph at the end :—*‘ *“ (3) Such other sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee for other considerations not covered by the aforesaid sub-clauses.” ’ ’ ’*

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER :—“ The clause as well as the amendments are before the House for discussion.”

11 50
a.m.

* SRI D. K. RAJU :—“ Sir, the Hon. Minister said that the previous Bill had been referred to a Select Committee and that he was satisfied that the clauses of the present Bill were in order. This particular clause, Sir, is entirely opposed to the fundamental rights guaranteed in Article 31 of the Constitution. According to that provision, if any Government, either the Union Government or the State Government, want to acquire a private industrial

15th May 1954]

[Sri D. K. Raju]

undertaking, it must be proved that such acquisition is in the interests of the public. Then, the payment of just compensation is stipulated in that Article. Now, whenever a private undertaking is acquired by them, the Government will always say that it is done in the interests of the public. In this connection, I request the Government to state in what way those licensees whose undertakings have been taken over have acted against the interests of the public. The Government have not proved that either before or after they took over those concerns. But, I can assure this House that if a plebiscite is taken, it will be found that the licensees in those areas have conferred more benefits on the public than the Government have done. Whenever any request for fresh electricity connections was made to a licensee, it was attended to immediately and the work was executed without any delay and red-tapism. But under the management of the Government, if anybody wants supply of electricity for agricultural purposes, it takes months and months for him to get it and invariably he does not get it before the agricultural season is over. Therefore, first of all, before any concern is taken over by the Government, it must be proved that it is taken over in the interests of the public. Secondly, the compensation that will be paid must be just. That is to say, it must be proved that the compensation payable under any one of the Basis A, B and C specified in clause 5 of the Bill falls within the scope of the term 'just compensation'. If there is any dispute over this matter, it is for the Court to decide the question. The subject of 'Eminent Domain' has been very well dealt with in Article 31 of the Constitution. Professor Wellis while dealing with the compensation payable under the provisions of the Constitution has given numerous examples, under 'Eminent Domain'.

"He also says that if the State Government want to take over any undertaking and when the matter of deciding the compensation comes, it is not enough if the Government say that by taking that undertaking the financial position of the Government will improve. There is a specific ruling there that such undertakings should not be taken over, simply because the Government of the State are in need of money for carrying on their administration. Therefore, under this specific point, I say that the Bill is defective. Even in the year 1949 the same was the case. I do not know whether this aspect of the matter was brought to the notice of the then Treasury Benches. Whatever it is, there was a wild rumour that the Act of 1949 was defective mainly on this point. I do not think the present Bill, i.e., the so-called changed and amended Bill is free from this inherent defect. I think the old defect still continues. Therefore I request the Hon. the Minister for Public Works to suitably amend this clause so that the same question may not be taken to a Court of Law and the Court may not declare it again as void and there may not be any necessity to bring forward another Bill to make the Act valid once again. If only we take a little care even now and enact this piece of legislation

[Sri D. K. Raju]

[15th May 1954]

without any defect whatsoever, all these things could be avoided. I hope the Government will agree to accept my amendment which will rectify the defect."

10-10
p.m. **SRI T. K. RAMA :**—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாக்கா மந்திரி அவர்கள் ஒரு நல்ல உதாரணத்தைக் கொடுத்தார்கள். தவிர என்னுடைய பிரச்சங்கத்தின் பல பாகங்களை அவர் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் ஓரளவுக்கு சில முக்கிய அம்சங்களைப் புரிந்து கொண்டதற்கு என்னுடைய சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நகர சபைகளுக்கு அதிக நஷ்ட ஈடு வாங்கித்தர வேண்டுமென்பது என் நோக்கமாக இருப்பதாக அவர் சொல்லுகிறார். அது மட்டும் என்னுடைய நோக்கம் அல்ல. இந்த நஷ்ட ஈடு பற்றிய விஷயம் இந்த மசோதாவில் ஒரே 'வாட்டர் டைட்' கம்பார்ட்மெண்டைப் போல இருப்பதைவிட கொஞ்சம் தாராளமான விவரங்களும், வழிகளும் அடங்கியிருக்க வேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயம். அதற்காகத்தான் நான் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

"குறிப்பாக 'In sub-clause (1) (Basis A)' after the word 'date' Add the following words 'and such other sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee' சில லைசென்ஸ்தார்கள் மிக விரிவான முறையில் அதிகச் செலவில் பல திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கலாம். நஷ்ட ஈடு சம்பந்தமாக விவரித்திருக்கிற விஷயங்களுக்கு புறம்பாகக்கூட பல இனங்கள் இருக்கலாம். ஆகவே அவர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்போது அவர்களையும் கலந்து கொண்டு ஒரு சாராரும் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்பதே என் நோக்கம். சர்க்கார் லைசென்ஸ்தார்கள் சொல்லும் பணத்தை அப்படியே கொடுக்கவேண்டுமென்பது என் அபிப்பிராயமல்ல. இருவரும் ஒரு சமரச ஒப்பந்தத்திற்கு வரவேண்டுமென்பதே என் நோக்கம். இந்த அடிப்படையிலே சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

"கனம் ராஜா சாகிப் அவர்கள் தனக்கு விரோதமாக தன் கையே இருந்தாலும் அதை வெட்டி விடுவேன் என்று சொல்லுகிறார். அது இயற்கைக்கு விரோதமானது. தன் கை தனக்கே விரோதமாக இருந்தது என்பதற்காக யாரும் கையை வெட்டிக்கொள்ள மாட்டார்கள். வெட்டி விட்டால் அனுசூலம் ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக நிரந்தரத் தொந்தரவும், வருத்தமும் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அப்படியே தன் கையை வெட்டிக் கொள்வதைப்போல் நகர சபைகளின் வருவாய் தரக்கூடிய மின்சார ஸ்தாபனங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விட்டால் அவர்களுக்கு இருந்து வரும் நிரந்தர வரும்படி போய்விடுவதால் அவர்கள் அடிக்கடி சர்க்காரையே தொந்தரவு செய்யும்படியாக நேரிடுமென்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மதுரை நகர சபையாருக்கு மின்சார ஸ்தாபனத்தின் மூலம் சுமார் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் லாபமாகக்கிடைக்கிறது. திடீரென்று இந்த ஸ்தாபனத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதன் காரணமாக அவர்களுடைய வருமானம் 5 லட்சம் குறையும். அவர்கள் அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்து கொள்ளமுடியாது. மேற்கொண்டு வரி போட்டு அந்த நஷ்டத்தைச் சரிக்கடி கொள்ளலாமென்று நினைப்பதற்குக்கூட சந்தர்ப்பம் கிடையாது. இப்பொழுது இருக்கும் வரிப்பளுவே மிக அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த நஷ்டம் முழுவதையும் சர்க்கார்தான் ஈடு செய்து கொடுக்கும்படியாக இருக்கும்.

"டோல் கேட்கள் மூலம் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு வருவாய் வந்து கொண்டிருந்தது. சர்க்கார் டோல் கேட்டுகளை எடுத்துவிட்டு பெட்ரோல் வரி விதித்தார்கள். ஒவ்வொரு ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்கும் முன்பு கிடைத்து வந்த டோல் கேட் வருமானத்தை ஆண்டுதோறும் சர்க்கார் ஈடு செய்து வருகிறார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது இந்த மின்சார ஸ்தாபனங்களை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டால் ஆண்டு தோறும் இவைகளின் மூல

15th May 1954]

[Sri T. K. Rama]

மாக ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வந்து கொண்டிருந்ததோ அத்தொகையை நிரந்தரமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் கொடுத்துக் கொண்டேயிருந்தால்தான் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால் நிர்வாகம் சரிவர செய்யமுடியும். அதைவிட்டு கையை வெட்டிக்கொள்வதைப் போல அவர்களுடைய வருமானத்தை வெட்டிவிட்டால் அதனால் அவர்களுக்கு பற்றாக்குறை நோவு இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். பின்னர் அடிக்கடி சிசிச்சைக்காக சக்காரரையே நாடிவந்து தொந்தரவு செய்யும்படியாகவும் இருக்கும். இதை மறந்துவிடக் கூடாது. அதுமாதிரியாக நிரந்தரக் கம்பன்சேஷன் கொடுக்க இந்த மசோதாவில் வகை செய்யப்படவில்லை. சர்க்காருக்கு இவ்விஷயம் தெரியாமலிருக்கலாம் என்பதற்காக அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவே இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இது எந்த வகையிலும் சர்க்காருக்கு விரோதமாக இருக்காது. குறிப்பாக இவ்வளவு தொகை நஷ்ட ஈடாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்றும் இதில் வரையறுத்துக் கூறப்படவில்லை.

“Such sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee.” என்று தான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதையே ஏற்றுக்கொண்டாலும் சரி அல்லது இந்தக் கருத்தையே அவர்கள் வேறுவித திருத்தத்தின் மூலம் தாங்களே கொண்டுவந்தாலும் மிகவும் நல்லது என்று சொல்லக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Mr. Speaker, with reference to the amendment moved by the hon. Member Sri D. K. Raju, I wish to state that the compensation that has been provided for under Basis A was applicable to private licensees. It has been accepted by most of the licensees at that time as reasonable. According to the existing provision, the compensation payable under Basis A shall be an amount equal to twenty times the average net annual profit of the undertaking during a period of five consecutive account years immediately preceding the vesting date. This has been liberal enough and this fact was acknowledged by the licensees. Even in 1949, when the original Bill was considered by the then Legislature of the State, this aspect was taken into account and was also acknowledged. Only after the then Legislature considered all aspects relating to this legislation, the present Act, which we are now seeking to amend through the Bill that is just now before the House, had come to stay. We cannot go back from the decision that has already been taken. Moreover, there is no case for amending this clause in the manner suggested by the hon. Member Sri D. K. Raju, which will enhance the quantum of compensation.

“ As regards the amendment moved by the hon. Member, Sri T. K. Rama, I only wish to state that if his amendment is agreed to, it will mean the inclusion of a provision in the Act for paying additional compensation, which cannot now be defined precisely. It will not be correct in law to have a provision like ‘ and such other sum as may be decided upon by mutual agreement between the Government and the licensee ’ as suggested by the hon. Member. I do not think there is any possibility of a legislation being made to that effect which will be valid in law. With those observations, I oppose all the amendments.”

[15th May 1954]

MR. SPEAKER:—"What about the amendment moved by the hon. Member Sri N. K. Palanisami?"

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Sir, I think it is to the same effect as the one moved by the hon. Member Sri D. K. Raju. So, what I have said with regard to Sri D. K. Raju's amendment will also apply to the hon. Member Sri Palanisami's amendment. I oppose this amendment also."

SRI N. K. PALANISAMI:—"I withdraw my amendment, Sir."

The amendment moved by Sri N. K. Palanisami was, by leave, withdrawn.

12-10
p.m.

MR. SPEAKER:—"Then I will put the amendments of Sri D. K. Raju to the vote of the House. I wish to know whether the hon. Member is withdrawing both the amendments or any one of them."

SRI D. K. RAJU:—"I am withdrawing the following amendment, namely:—

'That in the explanation to Basis A, on it the words and letters "Part A or Part B, as the case may be".'

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"I wish to know whether the hon. Member is withdrawing the other amendment, namely:—

'That in Basis C, item (ix) (a), after the words, "at fifteen per cent on the" occurring in line 5, insert the word "book".'

SRI D. K. RAJU:—"I want to speak on this, Sir."

MR. SPEAKER:—"You have already made a speech."

SRI D. K. RAJU:—"No, not on this particular issue . . ."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member did make a speech. I wish to know whether he is withdrawing his amendment now or pressing it?"

SRI D. K. RAJU:—"Sir, I am pressing my amendment."

MR. SPEAKER:—"The question is—

In Basis C, item (ix) (a), after the words, "at fifteen per cent on the" occurring in line 5, insert the word "book".'

The amendment was put and lost.

The amendments of Sri T. K. Rama were withdrawn with the permission of the House.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 and 7 were put and carried.

15th May 1954]

Clause 8.

MR. SPEAKER :—" I will now pass on to clause 8. There is an amendment of Sri N. K. Palanisami. I wish to know whether the hon. Member is moving it."

SRI N. K. PALANISAMI :—" Yes, Sir, I am not moving it."

Clause 8 was put and carried.

Clauses 9 and 10 were put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER :—" I shall pass on to clause 11. There are two Government amendments."

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I move—

' That in sub-clause (3) in the last line, for the words " amount referred to in section 10 ", substitute the words " amounts referred to in section 10 ". '

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (3) in the last line, for the words " amount referred to in section 10 ", substitute the words " amounts referred to in section 10 ". '

The amendment was put and carried.

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I move—

' In sub-clause (6) (b) in line 8, for the words " amount referred to in section 10 ", substitute the words " amounts referred to in section 10 ". '

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (6) (b) in line 8, for the words " amount referred to in section 10 ", substitute the words " amounts referred to in section 10 ". '

The amendment was put and carried.

Clause 11 as amended was put and carried.

Clauses 12, 13 and 14 were put and carried.

Clause 15.

MR. SPEAKER :—" I pass on to clause 15. The hon. Member Sri Palaniyandi will move his amendments."

SRI M. PALANIYANDI :—" I move—

' Omit item (1) and

' In item (2) of clause 15, for the words " whose services are retained " substitute the words " who are in service ". '

[Sri M. Palaniyandi]

[15th May 1954]

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதா மூலம் எல்லா மின்சாரக் கம்பெனிகளையும் தேசியமாக்கப்போகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும்போது ஒவ்வொரு விஷயமும் நன்றாக கவனிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டார். அதோடு ஒரு கம்பெனியை சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டால் அவ்வாறு எடுத்துக்கொள்ளும்போது அதில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் தொழிலாளர்களில் யாரையும் வேலையை விட்டு நீக்காமல், அவர்களையும் அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்பது தான் என் கருத்து. ஆகவேதான் ஷரத்து 15-ல், for the words ‘whose services are retained’ என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக, ‘Who are in service’ என்று இருக்கவேண்டுமென திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendments, Sir.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ Sir, there are so many difficulties in the way. However, I would certainly bear in mind the wishes of the hon. Member and as far as possible and as far as practicable, the workers will be retained. I can assure that. I have already said so. I therefore request the hon. Member to withdraw the amendments.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister is appealing to the hon. Member Sri Palaniyandi to withdraw his amendments. I wish to know whether he is withdrawing them.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ I am not withdrawing them, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ Omit item (1) ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In item (2) of clause 15, for the words “ whose services are retained ” substitute the words “ who are in service ”.’ ”

The amendment was put and lost.

Clause 15 was put and carried.

Clauses 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22 and 23 were put and carried.

Clause 24.

MR. SPEAKER :—“ I shall now take up clause 24.”

* SRI N. K. PALANISAMI :—“ Sir, I move—

‘ For the existing clause substitute the following :—

“ The compensation paid to a licensee in respect of an undertaking taken over after the coming into force of the Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1949 (Madras Act XLIII of 1949), and prior to the coming into force of this Act shall be reviewed and paid in accordance with the provisions of this Act only ”.”

15th May 1954] [Sri N. K. Palanisami]

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 24-வது ஷரத்தானது ஏற்கெனவே சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுள்ளவற்றையும் இதன் மூலம் ஒத்துக்கொள்ளுகிறது. இதை எதிர்த்து பலர் ஏற்கெனவே கோர்ட்டுகளில் தாவா போட்டிருக்கிறார்கள். மறுபடியும் அதே முறையில் இதைக் கொண்டுவருவது சரியல்ல. ஆகவே இந்த ஷரத்தை எதிர்க்கிறேன். அதற்காகத்தான்,

‘For the existing clause, substitute the following :—

“The compensation paid to a licensee in respect of an undertaking taken over after the coming into force of the Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1949 (Madras Act XLIII of 1949), and prior to the coming into force of this Act shall be reviewed and paid in accordance with the provisions of this Act only.”

என்ற திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I oppose the amendment, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘For the existing clause, substitute the following :—

“The compensation paid to a licensee in respect of an undertaking taken over after the coming into force of the Madras Electricity Supply Undertakings (Acquisition) Act, 1949 (Madras Act XLIII of 1949), and prior to the coming into force of this Act shall be reviewed and paid in accordance with the provisions of this Act only.”

The amendment was put and lost.

Clause 24 was put and carried.

Clause 25.

MR. SPEAKER :—“ We shall now take up clause 25.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, is this clause necessary and should it be incorporated in this Bill, because it has been declared void by the Supreme Court.”

MR. SPEAKER :—“ Whatever it is, Government would have taken legal opinion on that.”

Clause 25 was put and carried.

Schedule I was put and carried.

[15th May 1954]

SCHEDULE II.

MR. SPEAKER :—“ We now pass on to Schedule II. There is a Government amendment.”

THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I move—

‘ In the last sentence in the paragraph, preceding the table, for the words “ from any period ”, substitute “ for any period ”. ’

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In the last sentence in the paragraph preceding the table, for the words “ from any period ”, substitute “ for any period ”. ’

The amendment was put and carried.

Schedule II as amended was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—“ We shall now go back to clause 2.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ I move—

‘ In sub-clause (1), item (1), for the figures, letters and word “ 1st January 1951 ”, substitute the figures, letters and word “ 24th January 1950 ”. ’

SRI M. PALANIYANDI :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI D. K. RAJU :—“ I move—

‘ In item (1) add at the end the words “ including all engineering and development expenses debited to the capital account ”. ’

SRI S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்த மசோதா 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரிமீ 24உ பிரசுரமாயிருந்தாலும்கூட ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு 1951-ம் ஆண்டு ஜனவரிமீ 1உ முதல் அமுல் செய்வது என்றிருக்கிறது. இந்தச் சட்டம் 1949-ம் ஆண்டுதான் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், 1950-ம் ஆண்டு ஜனவரிமீ 24உ-யில்தான் பிரசுரிக்கப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் முதல் ஷரத்திலேயே இதை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவேண்டுமென்றிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது அதற்கு விரோதமாக இந்த 2-வது ஷரத்து இருக்கிறதென்று நான் சொல்லுகிறேன். ஆகவேதான் நான் ‘ In sub-clause (1), item (b) “ for the figures, letters and word “ 1st January 1951 ”, substitute the figures, letters and word “ 24th January 1950.” ’ என்ற திருத்தத்தை நான் பிரேரேபிக்கிறேன். ”

12-20
p.m.

SRI D. K. RAJU :—“ Sir, my amendment seeks to include all engineering and development expenses debited to the capital account while calculating the compensation. In clause 2 there is no provision to this effect. Therefore, I propose this amendment.”

[Sri K. C. Gopalan Unni] [15th May 1954]

അൾ പൂനമ കയറ. ഹി അയയ്ക്കാനാ. നമുക്കു സാധിക്കുമെന്നു എനിക്കുറപ്പുണ്ട്. കന്തിപ്പുഴ എലക്ട്രിസിറ്റി പദ്ധതി കഴിഞ്ഞു മുപ്പതു കൊല്ലമായിട്ടു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനയിലിരിക്കുകയാണ്. കാഞ്ഞിരപ്പുഴ പദ്ധതിയും ആലോചനയിലുണ്ട്. മറ്റു പല പദ്ധതികൾക്കും തെക്കെ മലബാറിലെന്നപോലെ വടക്കെ മലബാറിലും സാദ്ധ്യതയുണ്ട്. വിദ്യുച്ഛക്തി ഗവണ്മെന്റുടേതെന്നു നേരിട്ടു ഏറ്റെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ഗ്രാമപ്രദേശങ്ങളിൽ വിദ്യുച്ഛക്തി വിതരണം ചെയ്യാനുള്ള സൗകര്യം കിട്ടുന്നുണ്ട്. അക്കാട്ടുത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നു ഈ അവസരത്തിൽ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു."

* THE HON. RAJA SRI SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, I thank hon. Members for their very valuable co-operation and their constructive criticisms in considering this Bill. I may tell Mr. Palaniyandi—although I have not mentioned this earlier—that he need not be sceptical about assistance to licensees. Mr. Raja Chidambaram has also said that the amount set apart by the State Government, viz., 10 lakhs of rupees is not sufficient for even one taluk. Here I may tell him that we are going to get loans from the Government of India to finance these undertakings and I would like to assure the House that until such time as we take over the undertakings, we shall see that the licensees are provided with enough and more funds either by the State Government or the Central Government so that rural development can go on and keep pace with the people's wishes. Then, Sir, Mr. Gopalan Unni, I feel, was pleading for Malabar although I could not understand his speech. Let me in this connexion point out that on all occasions when I spoke of Malabar I always confessed that Malabar was a backward area and let me assure him that Malabar will receive my foremost attention. Let him understand that once the Kundah Scheme is completed, for which we are hoping so much, Malabar will be the richest district in point of supply of electricity. With this assurance to Mr. Gopalan Unni, let me once again acknowledge the co-operation that Members of this House have given to me in getting through the Bill without delay."

MR. SPEAKER :—The question is—

'That the Madras Electricity Undertakings (Acquisition) Bill, 1954, as amended, be passed into law.' "

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed into law.

V.—HALF-HOUR DEBATE *RE* THE SHIFTING OF THE SITE OF THE HERBARIUM.

MR. SPEAKER :—" We shall take up the half-hour debate on Herbarium now. I allot ten minutes for Mr. T. C. Narayanan Nambiar, five minutes for Mr. Nagarajan, five minutes for Mr. Palaniyandi and ten minutes for the Minister to reply."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I thought the half-hour debate was on the Mahe incident. I do not want to speak on this."